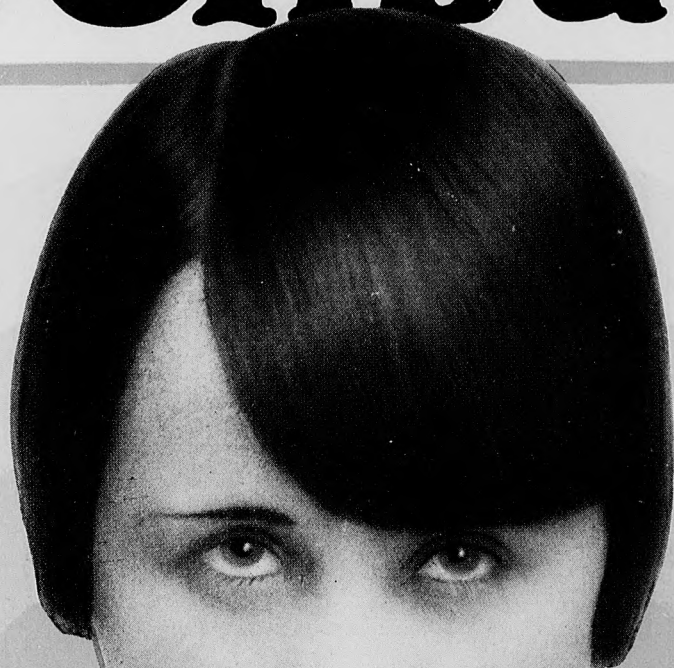

Délibáb

30
fillér

Szilágyi Marcsa
(Rozsnyói felv.)

III. ÉVFOLYAM 29. sz.

BUDAPEST. 1929 július 20.

**A könyvpiac
szenzációja**

LAKATOS LÁSZLÓ

új regénye

**EGY ÉJSZAKA
TÖRTÉNETE**

**most jelent meg díszes
félbőrkötésben**

Ára postán bérmentve 2 pengő 90 fillér, szemé-
lyes átvétel esetén 2 pengő 68 fillér

**Megrendelhető
a kiadóhivatalban,
Budapest, VII, Dohány ucca 12**

**MEGJELENT
TOLNAI VILÁGLEXIKONA
XV. KÖTETE!**

1938. évi

**30
fillér**

Jugoszlávia

Délibáb

30
fillér

Megjelenik minden szombaton

HIRLAP OSZTÁLYA

Előfizetési ár: negyedévre 3 P 50 fill., féltre 7.- pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér, Ausztriában 60 Groschen, Csehszlovákiában 3.- korona, Jugoszláviában 6 dinár, Romániában 20 lei. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: J. 423-39, J. 423-50

A terf weekendje (Byss: Róbert rajza)

Strandszerelem

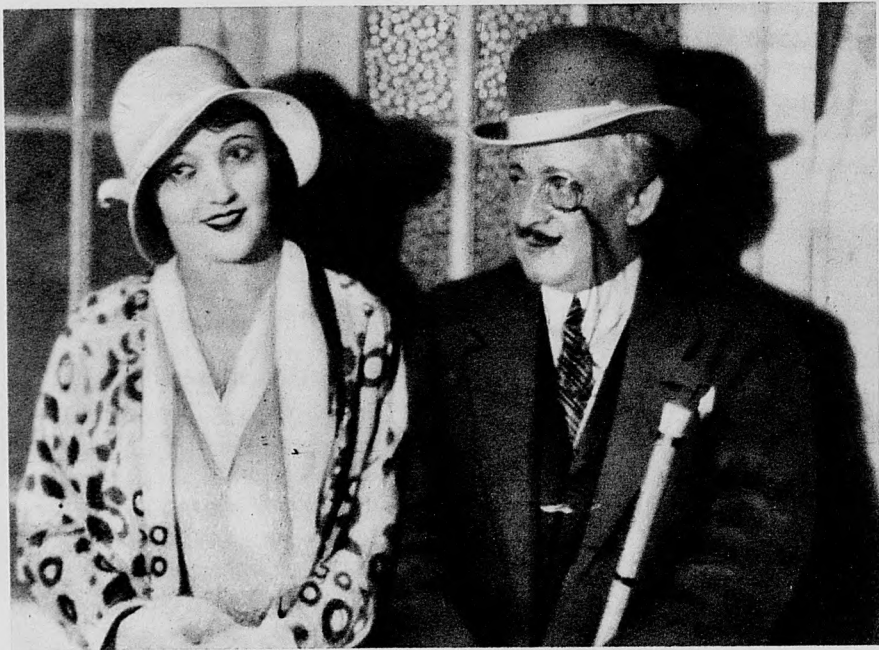
A Fővárosi Operettszínház igazgatósága nem akarta parlagon hevertetni ezt az őszi nyarat s ezért nem kisebb dolgot csinált, mint *felépített egy új színházat a Városligetben.* Az új színház a *Nyári Operettszínház* nevet kapta és ez a „nyári” jelző a címben, felment bennünket a szigorú kritika kötelezettsége alól.

Az új színház nagyon tetszetős kis épület, két oldala teljesen nyitott és kedvezőtlen idő esetén csak függönyök helyettesítik az oldalfalakat. Tehát kellemes, szellős hely, ahol szívesebben nézzük a szellős ruhákat és hallgatjuk a lenge dalocskákat, mint a komoly, légfűtéses kőszínházakban. Az első tervek szerint „dohányos színházat” akartak csinálni, amit a hatóságok csak az utolsó pillanatban akadályoztak

meg. Ezt az intézkedést, őszintén szólva, nem is értjük, hiszen ebben az új színházban voltaképpen semmi sincsen, ami tűzveszélyes volna. Oldalfala nincs, padlója homok.

Az új színház a „Strandszerelem” című darabbal nyitotta meg kapuit. Gáncoskodás nélkül meg kell állapítanunk, hogy a választás nem volt szerencsés. *Arnold* és *Bach* urak nem lehetnek büszkék a munkájukra és úgy vettük észre, hogy *Harmath Imre*, a fordító, is csak félkézzel nyúlt a darabhoz. *Harmath Imre* álmában jobb darabot ír, mint amilyent ébren lefordított. De azért a céljának megfelel ez a darab is. Legfőbb hibája, hogy nagyon kevés benne az egészséges humor.

Mert abban semmi humor nincs, hogy az erkölcsnevelő minisztérium

Erzy Erzsébet és Sarkadi Aladár
Nyári Operettszínház — Strandszerelem (Fotó Áldor)

Kabos Gyula
Nyári Operettszínház — Strandszereltem (Fotó Áldor)

már nem veszi túlságosan szigorúan az erköles törvényeit. Ki-kirúgnak a hámból és lerándulnak egy kis tengeri fürdőbe, amelynek főhotelje, a „Tyúkketrec” már régen sérti a lakosság erkölesi érzékét. Ez a „Tyúkketrec” ugyanis nem más, mint egy modern, komfortos garnizálló. A fürdő lakosságának nevében Marignac apó (*Vendrey*) megjelenik a minisztériumban és ott véletlenül Plantine titkárnak (*Kabos*) mondja el panaszát, aki karriért akar csinálni és elhatározza, hogy utánanézi a dolognak. És a „Tyúkketrec”-ben rajtakapja közvetlen főnökét, Lavrette tanácsost (*Ujvári Lajos*) Totóval, egy kis kokottal (*Szilágyi Marcsa*), a fogalmazót (*Kertész Gábor*) a gépirókisasszonnyal (*Kósza Irma*), de a mindenható államtitkárt (*Sarkadi Aladár*) is az ő, a Plantine tulajdon feleségével (*Eőri Erzsí*). És az aránylag jó harmadik telvonásban tisztázódik a helyzet. Plantine nem annyira lelkiismeretes jelentéséért, mint inkább annak megsemmisítése jutalmául előbb tanácsos.

Roll Ferenc és Peti Sándor

Nyári Operettszínház — Strandszeralem
(Fotó Aldor)

Gombaszögi Ella és Rubinyi Tibor
Nyári Operettszínház — Strandszeralem
(Fotó Aldor)

aztán államtitkár, végül miniszter lesz — ha a vége jó, minden jó — lehet nevetni — finále.

Az előadás középpontjában *Kabos* áll, jó színész, a humorát nem a bajuszában, hanem a szívében viseli. *Szilágyi Marcsa* nagyszerű kis színésznő, ügyes, kedves, sikkis, öröm, ha a színpadon van. *Gombaszögi Ellát* kísérő ellenállhatatlan kacagás kizáróan az ő egyéni érdeme (a szerzők nem tehetnek róla), *Sarkadi Aladár* jó, mint rendesen, *Peti Sándor* közvetlen és tehetséges, *Kertész Gábor* szimpátikus, *Ujvári Lajos* és *Kósza Irma* kíválnak az együttesből és nem akarnak mások lenni, mint amilyen a darab maga, *Vendrey* aranyos, *Roll Ferenc* hoszorkányosan táncol, *Fodor Artúr*, *Várady Lajos*, *Palásthy Géza*, *Simon Bari*, *Füredy Emmi* és a szép *Tamássy Livia* menteni akarják, ami menthető.

Nagyon jó volt a második felvonás fináléja és *Roll Ferenc* táncszáma a görölökkel. Igazgató urak, nem gondolják, hogy sok ilyen jelenet kell egy nyári operetthez? Ty.

Szilágyi Maresa
 Nyári Operettszínház — Strandszerelem (Fotó Áldor)

lem

r lesz
 lehet

os áll,
 uszá-
 lággi
 gyés,
 adon
 ellen-
 az ő
 ehét-
 mint
 n és
 ikus,
 llnak
 árok
 aga,
 szor-
 irady
 Bari,
 Livia

onás
 na a
 gon-
 kell
 Ty.

PARNA SZUS

LXXIII. Zsolt Béla

Fiatal ember, innen a harmincon, de a neve ismert mindenki előtt, aki eredeti, finom, őszinte hangú, intelligens írását csak egyszer is elolvasta.

— Komáromban születtem — mondja Zsolt Béla, — a lusta nyárs-polgárok városában, úgyszólván minden házban megtalálhatjuk Jókai Mór száz kötetben összegyűjtött írásait, vadonat újan, mert bizony nemigen akadt olyan valaki, aki el is olvasta volna. Én azonban már második elemista koromban barátságot kötöttem Jókai könyveivel, amikor kezem ügyébe került a „Három márványfej” című regénye. Egy ültő helyemen olvastam el és így természetes, hogy

Zsolt Béla (jobboldalt) egy éves korában

az első íróideáalom a nagy magyar mesemondó volt.

Osztatlan elemi iskolába jártam, ahol együtt tanultak a fiúk és a lányok. Egyszer a tanítóm apró verseket mondott el nekünk, amikor *hirtelen felálltam és azt mondtam, ilyen én is tudok. Rögtön be is bizonyítottam és elmondtam egy kis versikét Jókai Mór-ról.* Ez volt az első versem a nyilvánosság előtt.

Ezután egyideig csak hazafias verseket gyártottam, amelyek második gimnazista koromban az „Áruló” című százhetvenoldalas époszban kulmináltak.

Hatodik gimnazista koromban már verseim jelentek meg Kiss József „Hét”-jében. Egyszer a lap szerkesztői üzenet rovatában azt olvastam, hogy keressem fel alkalomadtán a szerkesztőséget. A húsvéti vakációban felutaztam Pestre és elmentem a szerkesztőség kapujáig, itt azonban már alábbhagyt a bátorságom.

Arra gondoltam, hogyha meglátnak mint rövidnadrágos gyereket, soha többet nem közölnek tőlem verset. Ott ácsorogtam még egy darabig azután visszafordultam és hazautaztam Komáromba.

Az érettségi után a pesti egyetemre kerültem, ahol a stílusgyakorlatokon — ami olyan egyetemi önképzőkör-féle — olvastam fel verseimet. Egy ilyen órára bejött Babits Mihály is, aki figyelmesen hallgatott, majd megkérte az órát vezető tanárt, hogy vigyen ki hozzá. *Életem legboldogabb pillanata volt ez. Babits gratulált a verseimhez és akkor úgy éreztem, hogy végre költő lettem és olyan dagadó kebellet jártam, mintha meghódítottam volna az egész világot.*

Közben jött a háború, kikerültem a frontra, ahol csakhamar súlyosan megsebesültem. A nagyváradai kórházba kerültem, ahol mint katona, Antal Sándor Váradi Hetilapjába írkáltam

ekkeket. A váradiak nagy szeretettel nyúltak a hónom alá és a legkelleme- sebb emlékeim ide fűznek.

A fiatal költőket különben sehol sem szeretik és támogatják any- nyíra, mint éppen itt, ahol minden fiatalemberről azt hiszik, hogy Ady lesz és ne hogy szégyelni kell- jen később, hogy nem támogatták, inkább mindent megtesznek, hogy karrierjét előmozdítsák.

Átkerültem a Nagyváradi Naplóhoz, ahol bőven volt időm még arra is, hogy kis színdarabokat írjak.

Ezerkilencszáztizenkilencben Ady Endre vendége voltam Csucsán. Akkor már nagybeteg volt Ady és rövid idő mulva meg is halt. Halálos ágyán megkérte Relle Pált, hogy engem minden körülmények között hozzanak fel Pestre. Én azonban nem akartam elszakadni Nagyváradtól, mert halá- losan szerelmes voltam egy tizenöt és fél éves kislányba. Közben kitört a kommün, amelyet mint ellenforradal- márt éltem végig, már csak azért is, mert a direktórium elnöke is szerelmes volt ideálomba. Ezerkilencszáztizenkilenc végén szépirodalmi lapot alapítottam „Tavaszz” címen. Itt jelentek meg

Áprily Lajos, Tompa és a többi új erdélyi költők első versei. A „Tavaszz” egyik példánya Pestre került Bródy Sándor kezébe. Bródy végigolvasta az én dolgaimat és kijelentette Kosz- tolányi Dezsőnek, hogy „nagyon jó költő ez a Zsolt Béla, de attól félek, hogy zsidó”, Purjesznek is szólt, hogy hozasson fel a „Világ”-hoz, de ez csak másfél év mulva következett be, amikor Tabéry Gézával feljöttünk Pestre szerencsét próbálni.

Relle Pál vitt fel Purjesz Lajoshoz, akinek nem valami jó kedve volt aznap, miután akkor vették el a Világ kolportázsjogát. Ennek ellenére öt perc mulva már szerződöttem munkatársa voltam a lapnak és két hét mulva vezércikket írtam.

Új élet virradt ekkor rám, hála Purjesz Lajosnak, a legtisztább embernek, akinek mindent, de mind- dent köszönhetek.

Ő volt az, aki évenként egyenesen megkövetelte, hogy két-három hóna- pot külföldön töltsék. Amikor Pur- jesz meghalt, idegileg teljesen letör- tem és fél évig Párizsban éltem. Nem követtem Ady nyomát, hanem éltem

A Magyar Irónők Egyesületének egyik csoportja a múlt héten felolvasási körúton volt a Balaton körül. A képen balról-jobbra: Barna igazgató, Adám Éva, Törökné-Kovács Hermin, Osváth Eszter, Lengyel Laura, gróf Teleky Sándorné, Ováry Ferenc, Halmi Bodógné, Vándor Iván, Várady Ilonka, dr. Melha Armandné, Jeszenszkyne-Tasnády Irén, Mőkné, Klinák Margit, Crith Valéria és Bánó Dezső igazgató (Foto Kurzweil, Balatonfőldvár)

a magam csendes életét. Hazajöttem és megírtam a „Házassággal végződik” című regényemet, amelyet rövidesen az én nősülésem is követett.

— Közben rájöttem arra, hogy a legfüggetlenebb lapnál is vannak bizonyos határvonalak, amelyen túl nem lehet megírni azt, amit a zszurnaliszta szeretne. Éreztem, hogy másfajta fegyvernemre van szükség és éppen ezért lapot alapítottam, amely koncentrációja a nem kompromittált értékeknek.

Irtam egy szindarabot is, bevallom őszintén: nagy székszissel, mert az

olajozott, rutinos munkát nem tudom csinálni. Egyszer Faludi Jenő fiával ellátogatott hozzám és felolvastatta velem a darab első felvonását. Nagyon tetszett neki és arra biztatott, hogy írjam tovább a darabot. Amikor elkészültem vele, a végsőkig exponálta magát, hogy színre is kerülhessen a Magyar Színházban.

Direktortársa, Neumann Dezső azonban minden erejével ellene szegült. Annýira ment a dolog, hogy egy ilyen vita alkalmával könnyezni kezdett. Ekkor visszavettem a darabomat és rájöttem arra, hogy nem szabad addig szindarabot írni, amíg nem hozzáértő emberek mondhatják ki a végső szót.

*

Mindig büszke voltam őszinteségemre és szókimondóságomra és éppen ezért könnyíteni akarok a lelkiismeretemen, amikor bevallok egy esetet — az egyetlen, — amikor nem voltam az. Siófokon nyaraltam egyszer, sze-

relmes volt belém egy szép asszony, csak azért, mert azt hitte, hogy én az a Zsolt vagyok, aki az „Esti levelet” írja. Most tehát utólag ezúton kérek bocsánatot Porzolt Kálmántól, amiért azon a nyáron olyan sok esőkot adtam egy szép nőnek az ő nevében. Végül pedig még csak annyit, hogy elsősorban újságíró vagyok, mert a zszurnalisztika olyan korszerű formája az irodalomnak, mint a film a színháznak. Újságíró szeretnék lenni a legeslegjobb értelemben...

Szilágyi Ödön.

Zolt Béla — ma

Pár perc múlva már hozzálépett az egyik pincér:

— Szegváry úr kérem — a bal hármaspáhollyhoz...

Szegváry odanézett.

A páhollyban egy nagyon kövér hölgy feszengett.

A hölgy nagyon kövér volt.

Szegváry csak a sovány nőket szerette.

Tétovázott.

Az üzletvezető lépett mellé és a fülébe súgta:

— Ne gondolkozzék! Menjen azonnal! És mondja azt, hogy már régen vágyott arra, hogy megismerje.

Odament. Meghajolt. Táncra kérte. Táncba vitte. Melege volt. Fáradt volt.

És a hölgy sóhajtozott:

— Milyen szép az, ilyen erős férfi karjaiban táncolni.

Szegváry ezt gondolta:

— Gyengébb karok el sem bírnanak!

Szegváry ezt mondta:

— Oh asszonyom, én hálás vagyok a sorsnak!

Amikor elbúcsúztak egymástól, a kövér hölgy ötven pengőt csúsztatott Szegváry kezébe.

— Szegváry úr, a jobb ötöspáhollyban kéretik.

A jobb ötös páhollyban házaspár ült fiatal leánnyal.

A lány bájos volt. Tizenhat éves lehetett. Ragyogó szemekkel nézett Szegváryra.

Szegváry az előbbi tapasztalat tanulságát felhasználva a mamához fordult és táncra kérte.

A mama felkacagott:

— Nem... nem... én nem akarok táncolni. Én nem vagyok már elég fiatal. De a lányom...

Boldogan vitte Szegváry táncolni a kisleányt. A zene szólt, a szaxofon öblös hangja betöltötte a helyiséget és a két fiatal te-

remtés szorosan egymáshoz simulva tangózott.

— Hogy hívják?

— Márta.

És a dobos énekelni kezdte a tangó szövegét:

„Kié vagy, mondd kié vagy...”

— Ó tied — súgta Szegváry.

A papától tíz pengőt kapott.

— Ez a magáé! — mondotta.

Egy óra tájban kellemetlen incidens történt.

Zilahy Irén lépett be nagy társasággal.

Megálltak az ajtóban.

Ebben a pillanatban a homlokához kapott Szegváry:

Kié vagy, mondd kié vagy... (Pobuda felv.)

— Jaj a fejem! Végem van!
A leányok egyszerre körülvették.
— Mi baja?
— Rosszul lett?
— Szegény fiú!

Szenvedő hangon mondotta Szegváry:

— A fejem fáj. Még nem szoktam meg ezt az életet. Vigyetek be az öltözőbe. Le szeretnék feküdni kicsit.

Betámogatták az öltözőbe. Szegváry Róbert végigfeküdt a pamlagon.

Félóráig feküdt mozdulatlanul, amikor az egyik leány benyitott:

— Sajnálhatod, hogy nem voltál a teremben. Itt volt a Zilahy Irén.

Szegváry felnyitotta szemét:

— Már elment?

— Éppen most.

Csodálatosképpen Szegváry azonnal meggyógyult.

— Szegváry úr, a bal hetesbe kéretik.

Itt garzon férfiak ültek, akik, úgy látszik, megsajnálták a szegény robotos embert és pezsgővel kínálták.

— De kérem! Én éjfélután sohasem iszom.

— Igyál, a kutyafáját, mert beléd öntöm — ordított az egyik túlságosan jókedvű ifjú.

Szegváry a széklet szerette volna hozzáválni a demokratikus érzelmű ifjúhoz, de tekintete találkozott az üzletvezető szemével és... kényszertelen elfogadta a feléje nyújtott poharat.

*

A zene szüntelenül szólt, Szegváry szüntelenül táncolt, artistanőkkel, vendégekkel vegyesen. Bizony négy óra felé már alig állt a lábán.

Záróra volt.

Az öltözőben vezektek a leányok.

Az egyik megkérdezte Szegvárytól:

— Kivel mégy haza, Pofám?

— Hogy-hogy kivel?

— Mert ha nincs társaságod, én elkísérlek.

A másik félrevonta:

— Várj meg a sarkon szerelmem.

A harmadik édesen suttogetta a fülébe:

Le szeretnék feküdni kicsit (Pobuda felv.)

— Ha szeretsz, a tied vagyok.
Kopogtattak az ajtón.

— Szegváry úr!

Szegváry kidugta a fejét. A kövér hölgy állott ott, akivel egy tangót járt:

— Holnap délelőtt tizenegykor szívesen látom.

*

Szegváryn meglátszott, hogy már nagyon megbánta parketttáncosi kirándulását. Nemcsak azért, mert holtfáradtnak érezte magát, hanem azért is, mert eddig nem tudta elképzelni, hogy mi minden jár még ezzel a mesterséggel a kötelező táncoláson kívül. A legkellemetlenebb emléke talán a kövér nő volt. Éppen ezen gondolkozott, amikor a nevét hallotta:

— Szegváry úr!

— Tessék, itt vagyok.

A lokál tulajdonosa állt előtte:

— Kedves Szegváry úr — kezdte a tulajdonos kissé zavartan, — végtelenül sajnálom, de meg kell mondanom önnek, hogy nem vált be nálam, mint parkett-táncos! Elismerem, hogy nagyszerűen táncol, jó megjelenése van, de . . . de nem ez a legfontosabb nálam. Egy jó parkett-táncosnak csak a zenére és a ritmusra szabad figyelni és máshoz semmi köze. Főképpen ahhoz nincs köze, hogy kivel táncol. Szegváry úr például olyan kényszeredett arcot vágott, amikor azzal a kövér nővel táncolt, hogy a fél lokál azon mulatott. Mikor meg azzal a fiatal leánnyal járta, azon meg a lokál másik fele mulatott. Mindenki észrevette, hogy nagyon tetszik magának ez a kislány. Hát kérem, ezt nálam nem lehet csinálni. Nálam mindenkit egyformán kell kiszolgálni. Lesz szíves befáradni az irodába a járandóságért és este már nem is kell bejönnie.

Ezután már ott is hagyta a hosszú szónoklattól szédülő Szegváryt. A főnöki szótartot végighallgatták a hazafelé készülő táncosnők is, akik nagyon megsajnálták a jóképű táncost és majdnem agyonvigasztalták szegényt.

*

És Szegváry kimenekülve a női karok csábításaiból, hozzánk lépett és — levette hajuszát.

— Csakhogy már vége van!

Érezkövy László volt.

— Csakhogy már vége van. Higyjétek el, nem könnyű ez a mesterség. Lesz az ősszel egy darab, amelyben egy parkettáncossá lett úrifiút játszom. Gondoltam, megnézem ezt az életet. Nem könnyű dolog. És titeket azért kérettelek ide, hogy lássátok, mit meg nem tesz a színész, hogy szerepében illúziót tudjon kelteni.

Ternay István

Várj meg a sarikon, szerelmem . . . (Pobuda felv.)

Egy szerző, aki a darabjában

* J · Á · T · S · Z · I · K *

A „Mit susog a fehér akác” című operett nagyon szép sikert aratott. A sikernek mindennél szemléltetőbb fokmérője az, hogy a darabot a Budai Színházból át kellett hozni a Városi Színházba.

A „Mit susog a fehér akác” librettistája Erdélyi Mihály, akinek már volt egy óriási sikere évekkkel ezelőtt ugyancsak a Budai Színházban a „Hazudik a muzikaszó” című operettel.

Erdélyi, a librettista, egyszer el-

Erdélyi Mihály
a szerző a színész

játszotta saját darabjának főszerepét a Városi Színházban ezúttal mint színész is igen nagy sikert aratott.

Egy szerző, aki játszik darabjában — mindenesetre érdekes.

Fölkerestük Erdélyi Mihályt, akinek már két nagy pesti sikere van háta mögött, de akinek a személyéről a publikum igen keveset tud s megkértük, hogy mondjon valamit magáról — a kettős bemutatkozás alkalmából — a „Déliabab” olvasóinak.

— Nagyon érdekes körülmények között csöppentem én be az irodalomba és a színészetbe — mondotta nekünk Erdélyi. — Mindig tengerész akartam lenni s amikor ezt szüleim ellenezték, egyszerűen — megszöktem hazulról és mégis csak tengerész lettem. Belenikóban jártam tengerészeti iskolába, majd,

mint tengerész, két évig Kinában voltam a Ferenc József hadihajón.

Aztán kitört a háború... Első kapcsolatomban a színészettel a frontkabaréban találtam meg. Itt léptem színpadra elémben először. Később egy kelenföldi helyőrségi kórház színházánál léptem föl s ez el is döntötte a sorsomat. Hellai Hugó színidirektor itt meglátott s rögtön leszerződttetett színházához. Természetesen a szerződésemmel csak akkor tehettem eleget, amikor már szabad voltam. Hellaitól Kecskemétre szerződtem, itt már rendezői minőségben is.

Itt egy ízben az önkéntes sorozásra felhívást kellett csinálnom, ami olyan jól sikerült, hogy ezért a legfelsőbb helyről elismerésben részesültem.

Az elismeréstől buzdítva írtam meg aztán „Hazudik a muzikaszó” című darabomat, amelyet itt Pesten a — legridegebben visszautasítottak. Erre vidéken adattam elő a darabomat s miután már vidéken két helyen is óriási sikert aratott — fölkerült Pestre.

Ezután az operett után még egy sereg operettet írtam, legutoljára a „Mit susog a fehér akác” címűt, amelynek szintén igen szép sikere volt.

A darabnak egyik figurája, Matyi, (amelyet Érczkövy László alakított nagyon tehetségesen) — az én legkedvesebb alakom. Ilyen zsánerű figurákat én nagyon sokat játszottam már s ha szabad szerénytelennek lennem, ezek voltak az én legjobb szerepeim.

Nagyon boldog voltam, amikor a Városi Színház megtisztelő ajánlatát megkaptam, hogy játszam el ezt a szerepet s természetesen az ajánlatot rögtön elfogadtam.

Nem is tartottunk próbát a darabról, én a szerepet, amelyet írtam, természetesen jól tudtam, mint publikum is elégszer láttam a darabot, így hát minden próba fölösleges volt. Örülök, hogy nemcsak mint szerzőnek, hanem mint szereplőnek is sikerem lett. A jövő operetlemnek — ha isten segít — nemcsak a szövegét, hanem a zenéjét is én írom, sőt az egyik szerepét is magam szeretném játszani...

Palásthy Irén * HOLLYWOODBA * SZERZŐDÖTT *

Palásthy Irénnek, a Városi Színház kitünő táncos szubrettjének története ismeretes. Máról-holnapra magyar színésznőből — híres külföldi színésznő lett. A legutóbbi években a „No no Nanett” című táncoperettel úgyszólván az egész világot bejárta s mindenütt óriási sikert aratott. Itt Pesten, a Király Színházban is bemutatta ezt az operettet s a budapesti publikum csodálkozással tapasztalhatta, hogy a „kis Palásthy” néven becézett szubrett táncstudománya a külföldi évek alatt mennyire tökéletes lett.

Palásthy Irén élete most megint fordulópontot vett, akárcsak nyolc évvel ezelőtt.

A „Talkie”-nak, a beszélőfilmnek kellett jönnie, hogy Palásthy Irén megtalálja a kapcsolatát a filmmel. Palásthy Irén játszott már filmen évekkel ezelőtt Berlinben. Akkor Beregi Oszkár volt a partnere. A filmnek és Palásthy Irénnek is igen szép sikere volt, de Palásthy mégsem gondolt arra, hogy a színpadot a néma vászonnal felcserélje. Most aztán minden megváltozott. A hangos film diadalmasan tör előre. Hollywoodban minden felfordult. A nagy filmgyárak igazgatói kétségbeesetten keresik az új beszélőfilmsztárt. Mert már nem elég szépnek lenni, most már a leendő filmsztárnak kitünő orgánnummal is kell rendelkeznie, sőt, ami szintén döntő körülmény Hollywoodban, pompásan kell angolul beszélnie.

A Fox-filmgyár, amely most szintén csak hangos filmre rendezkedik be s amelynek egyik igazgatója személyesen ismerte Palásthy Irént, érintkezésbe lépett a Londonban tartózkodó művésznővel s meghívta Hollywoodba.

Palásthy Irénnek kitünő filmarca van, nagyon kellemes beszéd- és énekhangja s amellet tökéletesen beszél angolul. Így tehát ideális beszélő-filmművész.

A Fox-gyár fényes feltételű szerződést ajánlott fel arra az esetre, ha Palásthy Irén a próbafelvételben elégedik. Palásthy Irén nemrégiben érkezett meg Hollywoodba, a próbafelvétel

telt elkészítették, amely olyan fényesen sikerült, hogy a gyár három nagy beszélőfilmjének a fő női szerepére Palásthy Irént azonnal leszerződtette.

Az első Palásthy-beszélőfilm felvételei most folynak Hollywoodban olyan lázas tempóban, hogy — mint Palásthy egyik pesti hozzátartozójának írja — már a befejezéshez is közeliedik.

Palásthy Irén természetesen most határtalan lelkesedéssel ír a beszélő-filmről, boldog, hogy magyar lány létére angol tudománya révén sikeresen kapcsolódhatik be abba a nagy világszenzációba, amit „Talkie”-nak hívnak...

Palásthy Irén

Amíg egy színigazgató eljut odáig

— Halló, Bródy István?

— Igen és ki ott?

— A „Délibáb” szerkesztősege. Szeretettel köszöntjük önt, mint a Magyar Színház igazgatóját és szeretnénk, ha valamit mondana ez alkalommal a „Délibáb” olvasóinak.

— Boldogan. Félóra múlva benn vagyok a színházban.

Ez a telefonbeszélgetés aznap folyt le köztünk, amikor Bródy István először ment el a Magyar Színházba mint igazgató. Előbb értünk oda, mint ő és a legnagyobb csodálkozásunkra azt láttuk, hogy a színház összes bejárait lakat díszelleg. *Pár perc múlva megérkezett Bródy István is és ugyancsak zavarba jött, amikor meglátta a helyzetet.* Megtörtént tehát az a komikus eset, hogy

az új igazgató semmiképpen sem tudott bejutni saját színházába.

Végre megérkezett a portás, aki a Magyar Színház kulcsait őrizte és ezzel megmentette új urát kellemetlen helyzetéből.

— Látják, így folyik le egy színház átadás — nevetett Bródy István, — amelynek az a magyarázata, hogy a portást elkésve értesítették bejövetelemről. *Rajta kívül, e pillanatban, még csak három tagja van a Magyar Színháznak. Gábor Dezső, a titkár, Becski Antal, a gondnok és egy altiszt.*

Közben felérkeztünk Bródy István szobájába, amelyből még nem is olyan régen *Faludi Jenő*, a régi igazgató intézte el a színházat. Egy pillanatra megáll a küszöbön, de azután szájában az elmaradhatatlan szivarral, mosolyogva felénk fordul:

— Huszonöt évig tartott, amíg idejuttottam.

Elég hosszú idő, ugy-e? Ezerkilencszáznegyben ujságíróskodtam, amikor összekerültem *Sziklai Kornéllal*, aki akkor alapította meg a városligeti Kis Színházat. Felajánlotta nekem a titkári és egyben rendezői állást, ame-

lyet én boldog örömmel elfogadtam. A titkári elfoglaltság bizony nehezemre esett, de annál szívesebben végeztem a rendezői teendőket. *Sziklai színházának csakhamar még a díszletmestere, fővilágosítója, festője és ruhátárosa is voltam és bizony alaposan megoldoztam a fizetésemért. Egy nap odajött hozzám Sziklai Kornél és*

bejelentette, hogy megvásárolt a Magyar Színházról egy gyönyörű csillagos háttérrel, írjak tehát neki ahhoz gyorsan egy operettet.

Még aznap munkához láttam és egy hét múlva megvolt a premiér, amely nagyon nagy sikert aratott. Ettől kezdve állásaim száma az íróssággal is szaporodott.

Szeptemberig tartott ez az inaskodás, amikor leszerződtem a győri színházhoz főrendezőnek. Januárban levelet kaptam a Magyar Színházról, amelyben meghívtak rendezőnek és titkárnak. Itt sem maradtam sokáig és a következő szezonban már az aradi színházban rendeztem a darabokat.

Rövid idő múlva már újból Pesten voltam és ekkor *Kondor Ernővel* megcsináltuk a Teréz körúton a Bonbonniere Kabarét. Mire észrevettem magam, már a Vigszínház rendezője lettem, ahol ebben a minőségben sok nagy sikerem volt. Így elsősorban a „Tatárjárás” az, amely örökké emlékezetes marad számomra. Nyugtalan vérem tovább hajszolt. Három és fél év múlva megépítettem a Városligetben Ósbuda mellett a Vigszínházat. Azután megint vidékre kerültem rendezőnek.

Innen egy alkalommal levelet írtam *Hevesi Sándornak*, az Operaház akkori főrendezőjének, hogy hozzon be az Operaházba bármiféle minőségben. Hevesi azonnal válaszolt és megírta, hogy *ebben a pillanatban csak egy ügyelői állást ajánlhat fel.* Elfogadtam. Ez történt januárban. Szeptemberben, amikor Hevesi Sándor átment a Nemzeti Színházba — gyorsan felszaladva a ranglétrán — már

törrendezője lettem az Operaháznak.

Alig telt két esztendő, amikor ott-hagytam az Operát és felépíttettem a Margitszigeti Színházat. A gondot lat jónak bizonyult, állandóan zsúfol-házak előtt játszottunk és azt hiszem, a színházba járó közönségnek még élénk emlékezetében él a „Heje-huja báró” mintaszzerű előadása. Ősszel nem akartam szélnek eresztetni a nagy-szerűen bevált együttest, azért ki-béreltem a Budapesti Színházat, ahol szintén sok szép sikert könyvelhet-tünk el.

Közben kitört a kommün és én voltam a legboldogabb, amikor már vége volt, mert hiszen egész vagyonom benne feküdt a Margitszigeti Színház-ban. Ekkor jött a bomba. *Polónyi* kegyelmes úr, a Közmunkatanács akkori elnöke, nyolc nap mulva kö-nyörtelenül lebontatta színházamat. *Ez volt viszont életem legfájdalmasabb emléke.*

Ezután a Revü Színház megalapí-tása következett, amelyet a Scala Színház követett. Itt mutattuk be a „Szép Heléná”-t olyan előadásban, amelyet se azelőtt, sem azután nem láthattunk Pesten. A Scala után az Eskütéri Színház következett. Majd a bécsi Metropole Theatert béreltem ki, ahol a „Dedé” hallatlan sikert aratott.

Most megint Pest volt soron, ahol a Fővárosi Operettszínházba kerültem rendezőnek és helyettes igazgatónak. A következő etapp a második Mar-gitszigeti Színház megalapítása volt, amelyet azonban megölt az állandó esőzés. Utána vendégképpen rendez-tem darabokat a Magyar- és a Vig-színházban, majd Bécsben a Karl és a Johann Straus Theaterben.

Végül nyolc nappal ezelőtt felkere-sett dr. *Hegedüs József* székesfővárosi bizottsági tag és megkérdezte, hogy nem vállalnám-e el a Magyar Színház igazgatását? Hát biz én elvállaltam, mint a mellékelt példa bizonyítja és *őszinte hittel remélem, hogy a Magyar Színház reneszánszát fogja élni.*

Egy vágyam van : itt megöregedni.

A legfőbb indok a kislányom, aki most tizenegy éves és akit hét-nyolc év mulva ezen a színpadon az én védő-szárnyaim alatt akarok útfára engedni. Remélem, hogy az Isten megengedi

ezt megérnem és ez lesz az én leg-boldogabb percem.

A *Magyar Színház egyébként meg-tartja régi jellegét.* Elsősorban drámai színház lesz, de százhusz estén zenés darabokat is fogunk adni. A szerző-d-tetéseket már a legközelebbi napok-ban megkezdem. Az már bizonyos, hogy a Magyar Színház sztárjai — *nem szerelem ezt a szót, mondjuk tehát azt, hogy fűszínészei* — *Tilkos Ilona és Hegedüs Gyula* lesznek. Rajtuk kívül *Fedák Sári, Gaál Franciska, Csontos Gyula és Somlay Arthur* ragyog-tatják majd kiváló tehetségüket ven-dégképpen egy-egy darabban. A meg-nyitóelőadást fényes külsőségek kö-zött akarjuk megünnepelni augusztus harmincegyedikén, amikor is egyik legkiválóbb magyar szerzőnk három-felvonásos vígjátékát fogjuk bemutatni.

Igazgatóságom első napján nem tu-dok még ennél bővebb programot adni — fejezi be szavait *Bródy István,* — mert *aki ilyen körülmények között bővebben tud nyilatkozni, az vagy csal, vagy hazudik.*

Sz. Ö.

Bródy István (Fotó Halmi)

A jötevő maharadzsa *

A maharadzsa útját mindenütt áldás követi — tartja egy régi keleti közmondás. A háború utáni idők még ezt a közmondást is megváltoztatták. Azelőtt csakugyan úgy volt, ha valami maharadzsa vagy keleti kényúr érkezett át Európába rövid vizitre, csak úgy hullottak a drágaköves kitüntetések, érdemrendek, pénzajándékok.

Ma már más a helyzet. Ma (lásd az afgán királyt), ha Keletről uralkodó érkezik Európába, *utána csak adósság marad*. És hiába sírják vissza a maharadzsa régi bőkezűségét...

Az Európán végigvonuló maharadzsból jut néha Budapestnek is egyegy. A dunaparti szállodákban már be vannak rendezkedve a maharadzsa látogatásokhoz. A maharadzsa megérkezésének percétől kezdve elutazásának pillanatáig hatalmas ember-tömegek hullámanak a hallban, várják az időt, amikor a nagy uralkodó színe elé járulhatnak. Hogy *kérjenek valamit*. Ez az idő azonban rendesen soha nem érkezik el. Mert a maharadzsa nem fogad senkit.

Aztán elutazik.

És *nem ad senkinek egy vasat sem*.

Legutóbb a *nepáli maharadzsa* járt nálunk és ő kivételképpen újból a régi maharadzsa fénykorát idézte vissza és újra erőt kap a régi közmondás, hogy *a maharadzsa útját mindenütt áldás kíséri*.

Egy áldásról tudunk biztosan.

Sallay Dezső zeneakadémiai növendék és édesanyja biztosan áldani fogják minden lépését.

És ennek a *Budapestről* érkező áldásnak könnyes és szép, megható, valóságos „békebeli” története van.

A kis *Sallay Dezső* a *Zeneakadémia* egyik *leghetesebb* növendéke.

Fiatal. *Tizenhét esztendő*s. Zongorista.

És beteg. Tanulmányait abba kellett hagynia, mert a *ludóvész*, amely a *szegényes lakás sötét szobájából* indult el, *folyton ott ólalkodott körülötte*. *Sallay Dezső* ágyban esett és

ma is az *Uj Szent János-kórház* *tüdőpavillonjának* lakója.

Az orvosok azt mondták, *magaslati levegő kellene neki, jó táplálkozás — nyugodt élet*. De miből? Az anyja özvegyasszony, aki szegényes nyugdíjából éppen csak hogy tengeti magát. Őbe tett kezekkel kellett tehát néznie, hogyan hervadnak el a nagy művészi tervek és a jövőről festett ragyogó álmok a *tüdőpavillon* körülvényén.

Sehonnan nem látszott semmi segítség. Míg végül most *Pestre* érkezett a *nepáli maharadzsa*. *Sallay Dezső* mamája gondolt egy nagyot és *elment a Gellért-szállóba*. Felöltötte egyetlen koptassal, özvegyi fekete ünneplő ruháját és

bekopogtatott a maharadzsaéhoz.

Aki esodálatosképpen azonnal fogadta.

Sallay mama elzokogta előtte nagy keservét. A maharadzsa figyelmesen végighallgatta, néhány feljegyzést csinált, aztán *elbocsátotta őt azzal, hogy majd intézkedni fog*.

Sallay Dezső édesanyja várt egy napot, várt kettőt, hármat. És akkor

letett minden reményről.

Azt hitte, hogy a maharadzsa is csak olyan ember, mint a többi.

Ebben azonban csalódott. Mert a maharadzsa, miután titkárával ellenőriztette a dolgot és meggyőződött arról, hogy *Sallay Dezső* tehetséges zeneakadémiai növendék és *lényeg kinn fekszik a kórházban*,

kiutalt számára ötezer pengő segítséget.

Azzal, hogy *ebből a pénzből utazzék szanatóriumba*, kuráltassa ki a baját és azután folytassa tanulmányait. Ha

azután egészséges lesz és továbbra is szüksége lesz valamire — forduljon csak bizalommal hozzá.

Ez a története annak az áldásnak, amely *Budapestről* a maharadzsa további lépteit kíséri.

Amíg egy orvosból SZINÉSZ LESZ

Tarján György elegáns úri fiú; tavaly tűnt fel a Fővárosi Operett-színház színpadán, amikor beugrászerűen próba nélkül eljátszotta László Andor szerepét a „Miss Ameriká”-ban. Nagy sikere volt a Magyar Színházban is, ahol a „Szeretem a feleségem” slágerét énekelte a zenekarban. Alig volt férfi, aki ne kérdezte volna:

— Kié ez a nagyszerű hang?

És alig volt nő, aki ne kérdezte volna:

— Ki ez a szép fiú?

Hölgyeim és uraim: ez a nagyszerű hang Tarján György, ez a szép fiú pedig harmadéves orvos.

— Hogy jutott eszembe? Nekem nem mert volna eszembe jutni soha. Mindig attól félttem, hogy a szüleim nem engednék színpadra. De privát társaságban egyszer összejöttem Szabolcs Ernővel. Vacsora után énekeltem. Szabolcs hozzám lépett:

— Tanultál énekelni? — kérdezte.

— Nem.

— Akarsz színész lenni?

Mellettünk állt az édesapám. Én nem mertem felelni. Az édesapám ekkor tapintatosan elfordult.

— Akarok! — sügtam meg Szabolcsnak.

Ekkor kezdtem el énekelni tanulni és szorgalmasan bejártam a színházba. Voltak beugrások, voltak talán sikereim is, énekeltem tíz gramofónlemezt, ez volt az első komoly keresetem és a jövő szezónban egyike leszek az Operettszínház bonvivánjainak. Táncolni tudok, Péchy Erzsit egészen könnyen emelem fel és egy tökéletesen elfogulatlan kritikus szerint a játékom is jó.

— Ki az az elfogulatlan kritikus?

Nevet.

— Az édesapám.

— És mi lesz az egyetemmel?

— A tanulmányaimat folytatom. Inkább éjszaka dolgozom, de a színészi pálya mellett orvos is akarok lenni. Minden vizsgámat idejében tettem le kitűnő eredménnyel, pedig bizony nagyon nehéz dolog a klinikák és a színház között „pendlizni”. Ta-

náiraik eleinte haragudtak rám, hogy ilyen komolytalan pályát választottam a komoly orvosi pálya mellett, de amikor látták, hogy ez a komolytalan pálya nem gátol az előmenetelben, szankcionálták elhatározásomat. Az egyik szigorlatomon például előfordult, hogy a tanár így tette fel a kérdést:

— Hát, kedves művész úr, mondja meg nekünk...

Nagyon szeretnék szép szerepeket játszani, nagyon szeretném a hangom fejleszteni és nagyon szeretnék már túl lenni a doktorátuson.

Ime: a magyar színpad új kiskáplárja, aki borjújában hordja a marsallbotot: *Tarján György stud. med.*

Tarján György

Összintén...

Dührohamot kap az ember, ha újabb, remek orosz filmről hall. Pudovkin, Eisenstein mint világhírességek s egy csomó névtelen színész és rendező, aki szintén világnagyság...

Hát nem abszurdum? Nagyszerű filmkultúrája mer lenni egy országnak, amelyik alig négy-öt éve feküdt rá a filmezésre

s amelyik még hozzá egész Európával haragban van!

Mivel szemben mi, akiktől oly távol áll a bolsevizmus, tehát ezerszerre konszolidáltabb körülmények közt élünk, mint azok a szovjetfilmzők —

tehetetlenül vergődünk a filmrendeletek, a pénztelenség, a szervezési antitalentumok és az ankétezési zsenik túltengésében.

Oroszország nem comme il faut, mégis mindenütt élvezik a filmjét. Öt év alatt

megverte Amerikát sztárostól, talkiestől, dollárostól. És mi, magyarok, akik politikailag Európában a legjobb fiúk közé tartozunk, rendeleteket írunk — filmszcenárium helyett.

Milyen igazságtalan hozzánk a sors!

*

A legújabb művészi rekordok: bizonyos nevezetű Müller úr Bécsben 85 órát zongorázott egyfolytában és bizonyos nevezetű Fernando úr Berlinben 150 órát táncolt megszakitás nélkül.

Tiszteletreméltó hősei a művészeteknek. A zongorafakir és a táncapostol.

A történelem — bizonyára hanyagságból — egyetlen olyan esetet se jegyzett fel, hogy például Beethoven mester száz órát komponált volna egyfolytában vagy Michelangelo kétszáz óra hosszat le se tette esetjét s hogy Homéros egy-ültében evés-, ivás-, alvás- és lélekzés nélkül irta meg az Odysseát. Akkoriban csak a marathoni Julius divaltját dobták bele a világba.

A mi korunk igazán sokkal tehetségesebb, mint azok a hencső régiek.

Készül az első néger film, amelynek csak néger szereplői lesznek (Fotó M—G—M)

A „Madame” és mi

Olvasóink megfigyelhették, hogy lapunkban sohasem szoktunk magunkról, a szerkesztőségről és azoknak tagjairól írni. Most azonban féltetesszük és legalább is ezen az egy oldalon sutba dobjuk a szerénységünket. Teszszük ezt azért, mert az a beszélgetés, ami az elmúlt napokban játszódott le nálunk, nemcsak minket érdekel, hanem talán elsősorban a színházba járó közönséget.

Képzelnék el tehát maguk elé a „Délbáb” szerkesztőségét lapzártakor. Ilyenkor lázas munka, sürgölődés-forgolódás van nálunk, a telefonok szólnak, az írógépek kattognak és a nyomdászgyerekek loholva viszik az utolsó kutyanyelveket a szedőterembe. Így volt ez ezen a héten is, amikor egy telefonbeszélgetés után odaléptünk az egyik íróasztal mellett dolgozó Ternay István kollégánkhoz.

— Pista — szólítottuk meg, — gyere egy kicsit beszélgetni arról a darabodról, amelyet nemrégiben fejeztél be.

— Meg vagytok örülve! — válaszolta Ternay a tőle megszokott kedvességgel. — Hát nem látod, hogy sürgős kéziratot írok, arról a népszerű színésről, aki parkettáncos lett. Az előbb mondta a szerkesztő úr, hogy még ebben a számban jönnie kell.

— Jönni fog — nyugtattuk meg, — de beszélj a „Madame”-ről, mert ugye, az a címe az új darabodnak.

— Igen.

— Ugye

ezt a témát egy novellából írtad, amely ezerkilencszázhuszonötben a „Brassói Lapok”-ban jelent meg?

— Igen.

— A hősnője ugye egy világhírű énekesnő, aki egy Dodália nevű képzeletbeli országba kerül és összetalálkozik élete első nagy szerelmével?

— Ugye van, de...

— De meghal, mielőtt beteljesedne a vágya?!

— I—i—igen.

— A darabod különben

tíz nap alatt készült el,

ha nem tévedünk?

— Így történt, de most már...

— Aznap, amikor befejezted, Kál-

mán Miklós megvásárolta Amerika számára.

— De hát honnan a csudából tudjátok mindezt? — álmélkodott kezeit összecsapva kollégánk.

— Hogy honnan, kedves barátom? Hiszen hetek óta másról sem beszélsz, mint a „Madame”-ről.

A nagy nevetést Ternay újabb kérdése szakította félbe:

— Dehát akkor miért faggattatok?

— Azért, mert

most telefonált

Vitéz Miklós, az

Új Színház dra-

maturg igazga-

tója, hogy elfo-

gadta a „Mada-

me” című dara-

bodat előadásra

és a jövő szezón

második újdonsága lesz.

— I—igazán?

— Igazán és

hidd el, hogy

senki sem örül

jobban ennek,

mint mi...

Ternay István

Ez történt a legutolsó lapzártakor a „Délbáb” szerkesztőségében, amelyet Skót barátunk röviden így jelentett volna be: Ternay István háromfelvonásos drámáját, a „Madame”-ot az Új Színház fogadta el előadásra és a jövő szezón elején fogja bemutatni. Szi—ön.

Ő is csak ezt akarja

Kabos Gyula veszekszik Pista fiával.

— Nagyon rossz gyerek vagy, hogy nem akarod megenni a levesedet. Más fiú örülne, ha csak a felét is kapná.

— Stimmt — vágja rá rögtön Pista. — én is örülnék.

Egy kis félreértés

Pólya Tibor nemrégiben egyik ifjú primadonnánkat festette le, aki napokon keresztül türelmesen állt modellt.

— Na, kedves művész, most pihenhet egy kicsit, mert a háttérrel festem.

— Kérem — válaszolta a művész, — szóval forduljak meg, ugye?

hát még most is van szíve engem nyaggatni pletykákért, amikor javában lombol az uborkaszegén?

Higgye el, hogy ilyenkor csak Diogenes lámpájával lehet felfedezni

egy-egy árva hirt.

Igy születnek aztán meg a nyári szenzációk, mint amilyent például az elmúlt héten Gaál Franciskáról híreszteltek el. Gaál Franciska állítólag senkivel sem közölte, hogy hová megy nyaralni, mert a legszigorúbb inkognitóban akarja eltölteni a nyarat, különböző okok miatt. Ezzel szemben áll Belgrád bevételére és az, hogy

Gaál Franciskának esze ágában sincs titkolózni.

A művésznő Harányi Zsoltné társaságában nem egy francia fürdőhelyre, hanem Zoulba utazott, ahol a kellemest összeköti a hasznossal és első királyszínházi szerepét, a „Veroniká”-t tanulgatja.

Valóságos kis különítmény inauult útnak hűfőn egyik ausztriai fürdőhelyre, amelynek tagjai Szilágyi László, Lajtai Lajos, ifj. Békeffi István és felesége, Turai Ida. Az elutazást azonban kellemetlen körülmények előzték meg.

Turai Ida az egyik nyári vendégelőben húsmérgezést kapott

a társszerzők legnagyobb rémületére, akik

felbájtva áptották a folytonosan jajgató fiatal művésznőt. Turay Ida egyébként a társaság enfant terribleje, aki több gondot okoz férjének és a két szerzőtársnak, mint egy egész sereg gyerek. Az utóbbi időben már annyi haszontalanságot követelt el, hogy a hármastanács kimondta a szentenciát: Ida mellé nevelőnőt kell fogadni. Ez végre hatott és így örömmel jelenthetem magának, hogy Turay, mint szófogadó gyermek utazott el a nyaralásra.

Szilágyi Lászlónak egyébként minden oka meg van arra, hogy örömmel töltse el a nyaralását.

A jövő szezonban öt darabját fogják játszani a Király és a Fővárosi Operettszínházban.

A „Miss Amerika” című operettjét pedig augusztusban mutatja be a frankfurti

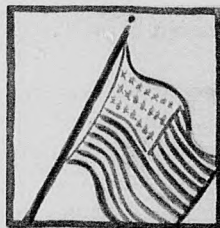
Operaházban egy német, osztrák és svájci színészekből alakult társulat.

Az operettet mindaddig játsszák Frankfurtban, amíg az Operának nincs szüksége a színházra, akkor pedig turnéra indulnak, amelynek során ötven német városba, tizenöt ausztriai helységbe és végül Zürichbe fognak ellátogatni.

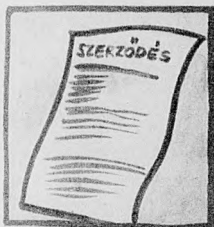
Persze ugyanilyen boldogság uralkodik a zeneszerző Eisemann Mihály otthonában is. Eisemann különben most tartotta házszentelőjét a Velencei-ló mellett fekvő Gárdonyban.

A fiatal zeneszerző a „Miss Amerika” tantliémjelből házat vásárolt

itt magának és ezt az ünnepélyes aktust barátai társaságában ünnepelte meg. Eiseemann vendégszerelő házigazda volt és bizony mindnyájunknak fáj a szíve, amikor vissza kellett térnünk Budapestre.

Ugy látszik ez a hét az öröm jegyében zajlik le, amely talán lehangosabb a Rákosi-iskola táján. Tízennégy növendék végzett az idén, akik

valamennyien rögtön szerződéshez jutottak.

Ez olyan rekord a mai szerződéstelen világban, amelynek méltán örülhet valamennyi érdekelt fél.

A Budai Szinkör környékén is nagy az öröm, ahol táblás házakkal játszó a „Szökik az asszony”-t. A nagy siker Honthy Hanna szerződésén is változtatott. A művész nő ugyanis esti kétszáz-negyven pengővel szerződött le a Kardos-Brodsky operettre. Sebestyén Géza a huszonötödik előadáson a maga jószántából

ezt az összeget felemelte kettőszáznyolevan pengőre.

Ezt bizony kevés direktor teszi meg, különösen akkor, ha a napi rezszi felül jár a kétezer pengőn. Na de viszont az is igaz, hogy ilyen házak mellett esti negyven pengős többlet igazán nem számít.

A másik primadonna Zilahy Irén reggeltől késő délutánig a Népligetben tölti az idejét.

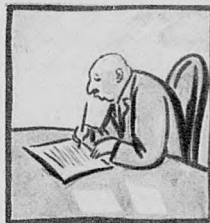
Zilahy ugyanis autóvezetést tanul

és néhány hét múlva már vizsgáztatni is fog. Elő jó bizonyítványt árulhatom, hogyha jó bizonyítványt visz haza, remek autót fog kapni ajándékba. Így tehát természetes, hogy a mű-

vész nő a legszorgalmasabb tanulója az autövetelők iskolájának.

Hát azt tudja-e, édes egy komám, hogy miért láthatjuk mostanában mindig együtt Drégely Gábort és Márkus Alfrédet? Ejnye-ejnye, ezt sem tudja? Hát akkor majd én megstigom magának.

Drégely Gábor operettet írt a „Szerenese Ilá”-ból,

amelynek zenéjét Márkus Alfréd komponálja. A Drégely-Márkus operettel a jövő szezon közepén a Fővárosi Operett-színház fogja bemutatni, reméljük ugyanolyan sikerrel, mint az „Utolsó Verebély leány”-t.

Látja addig panaszkodtam az uborkaszegényre, amíg több hírt sajtoltam ki magamból, mint a főszezonban. Ezzel e heli referátummal be is fejeztem és még csak annyit, hogy:

Vaszy Viktor nyerte meg a Ferenc József zenei díjat, amely már csak azért is említésre méltó, mert ugyanezt a díjat már tavaly is megnyerte. Ő az első, aki a Ferenc József díjat kétszer egymásután kapta meg.

Tiszay Lajos, az Operaház segédrendezője hosszabb külföldi tanulmányútra indul, amelynek során végigjárta egész Olaszországot, valamint Franciaországot és Németországot is.

Remélem elkészült a legrosszabbra. Igen? Na hát akkor jöhet a vicc:

— Ma levelet kaptam egy hölgytől, amelyben randevut ad nekem a Dunánál — mondja dicsekedve Radó Sándor Salamon Bélának, — na mit szólsz ehhez?!

— Semmit. Biztos csak be akar ugratni.

ÖNÜGYVÉD

Tanácsadó a mindennapi élet ügyes-bajos dolgaiban. 80 oldal, díszes kötésben. Ára hértmentve 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a „Délibab” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

SOMOGYI NUSI

mint 13 gyerek anyja

X X X X X X X X X X X X

A színészek — ez különben a nagy emberek sajátsága is! — igen babonásak. Ez nemcsak azt jelenti, hogy mindenkinek megvan a maga babonája és például nem megy ki a világért sem a színpadra, mielőtt az inspekción tűzoltót meg nem csókolt — hanem például azt is, hogy hisznek a jóslatban.

Erről a témáról diskuráltunk néhány sztárunkkal, akik igen meglepő történeteket meséltek el arra a kérdésre:

mi lett volna, ha a neki jóslt események és történések valóban be is következtek volna?

Somogyi Nusi a következőket mondtotta:

— Az én életemben jó néhányszor beteljesedtek a jóslatok. Már

kislány koromban megjósolták például, hogy házam lesz

és azt is, hogy — színésznő leszek. Én nem túlságosan hiszek a jóslatokban, de az igazat megvallva, félek tőlük. Különösen amióta egy vándor cigány-asszony azt jóslta nekem, hogy tizenhárom gyerekkel fog megörvendeztetni az ég.

Fejes Teri is sokat jósltatott már magának. Ő a következőket mesélte:

— Na, én aztán igazán jól néznék ki, ha mindaz beteljesedett volna az én életemben, amit jósltak már nekem. Kezdve azon, hogy

húsz éves koromban egy maharadzához fogok feleségül menni,

meg hogy egy fekete bika nagy szerepet játszik majd életemben. Azt is jóslták, hogy cukrászdm lesz és azt is, hogy átmegyek Amerikába egy farmerhez feleségül. Na tessék! Hát hol az a híres maharadzsa, miért nem jön? Nem teljesedett be semmi se! Hacsak a fekete bika alatt nem a Feld Matyil kell érteni...

Lészay Kató is nyilatkozott:

— Én hiszek a jóslatokban. Kislánykoromban egyszer megjósolták, hogy valósággal belezuhanok rövidesen a boldogságba. Öt perccel később

úgy leestem a hintáról,

hogy jó néhány hélig őriztem az ágyat.

De nemcsak a Feld revü Pesten nyaraló primadonnáit kérdeztük meg hanem Budától sem sajnáltuk a fáradságot. Itt Honthy Hannához kopogtattunk be először.

— Hű, de nagy bolondság az: jóslatni! Én nem is hiszek benne — mondja —. Igazán csak szokásból megyek minden hónapban egyszer a léleklátó asszonyhoz. Hogy nekem már mennyi boldogságot jósltak összevissza! Azt hogy nyolc gyermekem lesz, hogy húsz éves koromban hajószerencsélenség áldozata leszek, hogy

a keresztelőm utáni harmadik héten egy csillagos ló rüg majd meg,

attól lesz szerencsém és más hasonló rögtön élheto dolgokat.

Zilahy Irén, a Szőkik az asszony szöke szubrettje pedig így válaszolt:

— Én feltétlenül és vakon hiszek a jóslatokban. Két hét óta. Akkor történt az, hogy autókiránduláson voltunk és késő este két eldugott, Isten háta mögött fekvő falú között hirtelen defektet kapott a kocsi. Se előre se hátra. Nem volt más tenni, a soffőr begyalogolt a legközelebbi, alig másfél-óránnyira fekvő faluba, hogy segítséget hozzon. Én addig ott maradtam a kocsira vigyázni. Hát ahogy ott ülök bánatosan, egyszer csak jön egy cigány-asszony és könyörög, hogy jósltassak magamnak. Én megsajnáltam, olyan rongyos volt, meg aztán amúgy is rettenetesen unatkoztam — hát odanyújtottam neki a tenyeremet. Alig hogy belepillantott, hirtelen felkiáltott:

— Jáj, édezs náceságám, nagy sérénés fogja érni, élgyon ám a király magáért!

Két perccel később egy autó állt meg az én beteg kocsim mellett és egy udvarias úr készséggel felajánlotta, hogy bevontat a legközelebbi városig. Aztán bemutatkozott:

— Kőnig vagyok!

Na, — fejezte be Zilahy Irén — hát nem kell hinni a jóslatoknak?

Leánylopás a Városi Színházban *

A Városi Színház is becsukta kapuit, a színházi kiskapu azonban nyitva: Ontja is az igazgatósági irodák felé a színészeket, szerzőket és muzsikosokat. Ismerteket és ismeretleneket. A méhrajként nyüzsgő forgatagból egyszerre csak kihallszik a következő párbeszéd:

— Szervusz egykomám. Hát te mibe jársz?

— És te? Én operettbe.

Hopp: ez egy ismeretlen szerző lesz, aki elég bátor, ime, hogy nyilvánosan is bevallja bűnét. Ez érdekelt. És legott megismerkedtünk az ismeretlen szerzővel, aki „operettbe” jár, holott más közönséges halandó csak cipőben. A

Felei Bertalan

bemutatkozás során ezeket mondja a fiatal szerző:

— Nevem: Felei Bertalan. Marosvásárhelyi újságíró vagyok. Annakidején Gaál Francival, Tassy Máriával, Hegedűs Tiborral jártam a Színmű-

vészeti Akadémiára. Diplomát is kaptam.

— Ha nem is tudtam házasságot kötni vele, azért nem lettem hűtlen egyetlen szerelmemhez: a színházhoz. A bizonyíték, hogy „Leánylopás” címen operettet írtam. Meg egy drámát. Nemkülönböztetve egy diákmielőben játszó vígjátékot „Koedukáció” címmel. A drámám „Csodacsók” címen, már az Újszínház egyik hűvös fiókjában álmodozik forró sikerekről. A vígjátékomban még nálam hűsül. Nem sokáig.

Operettem kiinduló pontja egy még mai napig is divó ősi kalotaszegi népszokás: a leánylopás. Innen a cím is. Nagyon érdekes szokás, természetesen a házassággal kapcsolatosan. Építeni lehet rá. Építettem is egy operettet s bár házat is építhetnék a tantiémekből.

Az első felvonás természetesen Kalotaszegen játszódik. A díszlet a kalotaszegi népművészet produktumának való-

ságos kiállítása lesz. A kalotaszegiek által századokon át megőrizett s ősi magyar motívumokkal díszített oszlopok, ajtók, ablakok és mennyezet. A falakon kerekén színes kalotaszegi kanecók, tányérok, képek, himzések, varrottások. No meg a részben ismert hirneves kalotaszegi bútorok, színes ládák, eredeti kemence. A színes szépségeiben valószínűleg tozódó látványosságot fokozni fogja a színpompás kalotaszegi népviselet, mely a selymek, szalagok és gyöngyök valóságos szín-szimfóniája. Egy egy remekbeszőtt százszínű kosztümkötemény lesz mindegyik ruhadarab.

Nemkülönböztetve díszes mesevilág lesz a második felvonás is, mely a francia

idegenlégió által megszállva tartott egyik marokkói fürdőhelyi oszlopos márványszállójának halljában játszódik. Keleti pompa, illatok, fény, virágok, tenger. Kosztümben

itt az idegenlégió diszuniformisai fognak dominálni. A harmadik felvonás teljesen egzotikus miliőben, benn az afrikai dzsungelben: az idegenlégió frontján játszódik. Lövészárokban. Kalandok, izgalom, trópusi táj. Mi kell még?

A muzsikát egy nagyon tehetséges marosvásárhelyi muzsikus: Tóth Sándor komponálta. Csupa invenció, dalmos melódia minden szám. A népdaltól a himnusz szárnyalásáig képviselve van a muzsikában minden operettbe illeszhető zenei műfaj. Még cselszton is. Sláger? Nem is egy. Mindezt, persze, hallani kell. Vagy még a nyár folyamán a Budai Színkörben vagy a jövő szezon elején a Városi Színházban hallható is lesz.

Addig is köszönetet mondok Lóránth Vilmos főrendezőnek, akit bizvást tekinthetek szerzőtársamnak.

Hogyan kérem? Hogy csak jót mondtam operettemről. Hát majd bolond leszek felsorolni a hibákat is! Azokat állapítsa meg majd a kritika.

Tóth Sándor

szegiek
s ősi
lopok,
lakon
k, tá-
lasok.
neves
redeti
való-
kozni
nép-
gyön-
Egy
tüm-
arab.
g lesz
ancia

madik
őben,
ide-
vész-
pikus

séges
Sán-
dal-
nép-
kép-
nden
Még
egy.
még
örben
árosi

ránth
t te-

k jót
majd
at is!
itika.

Joan Crawford és Anita Page egy tenisz-parti szünetében (Fotó M-G-M)

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

12

G. János

Bécs felé indulok. És miután a magyar királyi államvasúttól kapott presentjegyem háromszor megszakíthatom, régi jó cimborám meglátogatására a jegyet és az időt megszakítom és kiszállok a kis vidéki városkában.

Kérem a lakásán, hol van a fiatalúr?

— A kocsmában — felelik.

— A kocsmában? ...

— Igen, egy hónap óta mindig odajár. Ott van estétől-reggelig és úgy issza a bort, mint a szárazföld az esőt.

Szörnyű mód elsodálkoztam, hiszen barátom soha nem ivott, sőt még csak a színét sem látta a bornak. Most meg mindig iszik, mindig száraz a gégeje. Mi történhetett vele?

Néhány pillanat múlva már ott ül előttem a kocsmá faragatlan székén. Két kezébe hajtja tenyerét és úgy sirja el nekem szörnyű bánatát: szerelmes. Szerelmes az istenadta, valami Pestről ideszakadt kisasszonyba, akinek lábai elé szórja a kis vidéki városka valamennyi rózsáját és éjszakának idején füstös cigányokat visz az ablaka elé, hogy éjjeli zenével kedveskedjék neki.

— Apropó! — mondja — éjjeli zene. Már kell is mennem, tizenegy óra.

— Gyere velem — szól, — gyere, szívesen látlak.

— Elmegyek, hogyne mennék, hiszen amúgy is régen nem hallottam már a „Nyisd ki babám az ajtót”, meg a „Csak egy kisleány”, meg a „Mandolafa” kezdetű nótákat, amelyek nálunk, idefenn Pesten már kezdenek kimenni a divatból.

Elindultunk hát és megyünk árkonbokron keresztül, míg végre odaérünk az imádott kisasszony zöldszalus ablaka elé. Barátom szemébe húzza a kalapot és odakiált a cigánynak:

— Ácsi, banda! Kezdjétek.

Ebben a pillanatban a cigány már rá is zendít a nótára. Aszongya, hogy aszongya: „Jaj de jó ez a vasárnap”,

meg, hogy „Teve van egy púpú”, meg „Van egy ormányú életant...”

Barátom restelkedve süti le a fejét: — Tudod pajtás, nem szeretném, ha falusinak nézne.

Szombat

13

Anaklét

Stadtpark Wien ...

Itt mesélik nekem:

A Stadtpark világhíres kertjének fülemüléi összeállottak egy nagy szimfonikus zenekarrá.

Szerződést azonban nem kaptak, mert mint mondták nekik, manapság már mindenütt jazzband játszik.

A nyári vendéglősök azonban azt tanácsolták nekik, hogy ezentúl ne énekeljenek, hanem károgjanak, mint varjú a jegenyén.

Akkor mint jazzband zenekar biztosan kapnak szerződést valamelyik helyiségben.

Vasárnap

14

Bonavent.

Hotel Sacher Wien.

Olyan hideg van, mint teszem azt decemberben. Az emberek kabátban ülnek a teraszon és teát vagy csaját isznak. De van olyan is, aki egyenesen rummal fűti magát.

A bécsiek ezzel nem törődnek. Ülnek a dermesztő nyári éjszakában rendületlenül és fáradhatatlanul a teraszon és még csak nem is gondolnak arra, hogy másképp is lehetne, nyár is lehetne.

— Mi már mindenhez edzve vagyunk — mondja az egyik bécsi. — Most tizenöt esztendeje melegebb volt és azt is kibírtuk.

Hétfő

15

Henrik

Ringek keresztelése.

rendőr kényelmesen szétvetett lábakkal áll és csendes nyugalommal nézi a zengő város melódiantlan muzsikáját. Egyik Bécsben élő magyar ember,

akivel elmegyek a rendőr orra előtt, meséli:

— Ha érdeklí, elmondom magának egyszer mi történt ezzel a rendőrrel.

— Érdekel, csak mesélje.

— A bécsi rendőrök valósággal fejevesztés terhe mellett kötelesek az utakon áthaladó gyerekekre vigyázni. Ha látják, hogy a gyerek nem tud átmenni az úton, leállítják jobbra, balra a forgalmat, odamennek a tévelygő kisgyerekekhez és átvezetik az úton.

Egy alkalommal ez a mi rendőrünk azt látja, hogy az Operring felől egy fiúcska tart a Kärtnering felé. Azt is látja rögtön, hogy a gyerek nem tud átmenni. Leállítja hát a forgalmat, odamegy a kisfiúhoz, megfogja a kezét és szép esendesen átvezeti a másik oldalra. Mielőtt átértének a gyerek megszólal:

— Herr Wachmann! De nekem a másik irányban van dolgom.

— Most már csak maradj itt, kistiam, ha átvezettelek — szól gondosan a rendőr.

— De nekem a másik oldalra kell menni — akadékoskodik a gyerek.

A rendőr megkérdi:

— Miért akarsz minden áron a másik oldalra menni?

— Mert egy pakli dohányt akarok venni magamnak — hangzik a meglepő válasz.

— Ki vagy te, kistiam?

— Zoli, a cirkuszból.

Kedd

16

Kár. B. A.

Rund um Wien autóbusz... Körül Bécsen. Csomó idegen, nagyrészt tiroli németek, de akad közöttük francia, olasz, spanyol, angol és amerikai.

Az amerikai alighogy felszáll, az idegenekkel teli zsúfolt autóbuszra, ninygyárt portékáját kínálja. Borotváló késekkel kereskedik. Urasan, gavallérosan, finoman kínálja, egy szóval sem árulja el, hogy a cég ügynöke. Csak beszél szakadatlanul a borotválókéséről.

Kiérünk Schönbrunnba. Az autóbusz élén a magyarázó elmondja, hogy itt lakott valamikor öfelsége a császár és hogy itt vannak a világ leghíresebb fáí, amelyeket a kertészművészek olyan nyilegyenes irányban vágnak, mintha borotválónak azokat.

Az angol felkapja a fejét és büszkén szól oda utazótársaihoz:

— Még hozzá zsillettel.

Szerda

17

Elek

Práter. Rengeteg ember. Népség, katonaság. Ringlispilek vígan gördülnek pályájukon...

A pofozó ember nagy munkában van. Jobbról-balról pofozzák élettelen lószőr testét és mesterségesen megdagasztott fejét. Éppen egy jól megtermett bécsi asszonyság emeli fel a kezét, hogy egy jó nagy pofont sózzon a pofozó ember e sorsra ítélt bábú fejére.

A szabályok szerint a pofozó ember háta mögött fölállított mérce kis vasgolyócskája felszalad az ötös számig, ha a pofon megfelelő erővel jött. A gépezet ekkor csenget s a pofontadó büszkén néz szét, hogy ime, vele nem jó kikezdeni, mert akárkinek adhat egy ilyen ölig felszaladó pofont.

Mondom, most egy kövér bécsi asszonyság emeli fel a kezét és egy hatalmas pofont sóz a szegény szörbaba fejére. Mindenki a vasgolyócskát nézi, felszalad-e az ötös számra. De mit tesz isten, csak négyig megy fel. Addig is nehezen, fáradtan...

Az asszonyság férje a körülállók nagy derűltségére odamegy a babához és mintha élne így szól hozzá, széles, bécsi kedéllyel.

—Gratulálok. Ugy látszik önnel szemben kíméletesebb.

Csütörtök

18

Kamill

Kärtnerstrasse. A rend és a tisztaság itt Bécsben egyenesen megdöbhentő. Salamon Bélaról mesélik, hogy egyszer a Kärtners trassen eldobott egy gyufaskatulyát. Néhány pillanat múlva már hozták utána azzal, hogy elvesztett valamit. Az egyik kirakat előtt az üres skatulyát megint eldobta. Ujból visszahozták neki azzal, hogy elvesztett valamit. Végre Salamon egy hirtelen ötlettel vonatra ült, elutazott Hegyeshalomra. A vonat ablakán kidobta a gyufaskatulyát és jött vissza Bécsbe.

Hölgyek jelszava:

Mint ideális bevásárlási hely ajánlható

KLEIN ANTAL

divatnagyrúháza

Király u. 53 (Akácfa u. sarok)

A legfőbb magyar történetek álmódója, Cholnoky Viktor, Veszprémben született 1868-ban. Győrött és Budapesten hallgatói jogot. Több napilap és folyóirat belső munkatársa és szerkesztője volt s mint ilyen, egyrészt külön publicisztikai tevékenységet fejtett ki, másrészt Paganel, Pelargus és Arne álnevek alatt nagyszerű elbeszéléseket írt. Életéből hiányzott a napsfényes derű. 1912-ben, tragikus körülmények között hunyt el.

Cholnoky Győző — Viktor fia, — úgynevezett jóvágású fiatalember, aki

Cholnoky Győző

borús és komor édesapjával ellentétben meglehetősen vidám élet él:

parkettáncos egyik ismert pesti mulatóban.

Elegáns szmoking rajta: ez a munkaruhája s ha egyszer ünnepegni, „kiöltözködni” akar, akkor felvesz egy szolid, elegáns zakkó-ruhát.

— Nem akartam én sohasem táncos lenni — kezdte vallomásait Cholnoky Győző. — A veszprémi piarista gimnázium padjai között arról ábrándoztam, hogy valaha híres orvos leszek. De a sors nem így akarta.

Tizenhárom éves voltam, mikor meghalt szegény édesapám. Édesanyámmal egyedül maradtunk, mert kisöcsémet már négyéves korában elvesztettük. Apám nagy nyomorban hagyott bennünket. Ekkor már le is mondtam az orvosi pályáról. Gyerekfejjel is beláttam, hogy nekem az anyám segítségére kell lennem s nem terhelhetem a tandíjak és iskolakönyvek súlyos kiadásával. De nem is lehetett volna. Nem lehet elvenni onnan, ahol semmi sincs.

Kereset után néztem, de nem tudtam semmit és a testi munkára még gyöngé voltam. Így aztán mégis csak tovább tanultam, kölcsönkönyvekkel és tandíjmentesen. Letettem az érettségi vizsgát és megint válaszüton álltam. Tovább tanulni már lehetetlen volt s állást sem kaptam. *Felcsaptam tehát színésznek.*

— Hosszú ideig a Fővárosi Orfeumban léptem fel kis szerepekben. De ez az állás nem elégített ki sem anyagilag, sem erkölcsileg. Az orfeumban láttam, hogy a Pesten vendégszereplő külföldi artisták milyen nagy gázsit kapnak. Elhatároztam tehát, hogy én is külföldre megyek. Betanultam egy pár táncszámot és mentem külföldre. Bejártam Ausztriát, Lengyelországot és Jugoszláviát. Mikor hazajöttem, volt egy kis pénzem: *megnősültem és ettől kezdve a feleségemmel együtt táncoltam...*

Az apjára tereljük a szót:

— Az apám... — mondta kissé elgondolkodva — ... az apámról nem mondhatok sokat. Hiszen még egészen gyerek voltam, mikor elvesztettem. De azért sokat foglalkozom vele gondolatban és sokat vagyok együtt vele: olvasom az elbeszéléseit és csodálatosan finom novelláit. Alakjainak nevei mögött állandóan az apám lelkét keresem és ezekből az írásokból — azt hiszem — többet tudtam meg róla, mint amennyit ő még életében elárult magából. Szegény apám, nem volt valami közlékeny ember...

— És mik a tervei a jövőben?

— Pénz... pénz... pénz. Pénzt gyűjteni és aztán abbahagyni ezt az éjszakai életet minden szépségével, csillogásával és piszkával együtt. Talán egy kis üzletet nyitok vagy...

Lemondóan elhallgat. Érzem, hogy a vágyai még messze ködlenek csak a jövőben... Nem érdemes még róla beszélni... Majd csak lesz valahogy...

Kívánjuk, hogy minél előbb sikerüljön üzletet nyitnia.

A döntő szerep.

Irtta:

Sacy von Blondel

Ujra és újra elolvasta az apróhirdetést; nem akart hinni a szemének. Életének minden vágyát kiáltották feléje hivatagón a fekete betűk. Lehetőséges volna, hogy amit majd egy évi, naphosszat tartó szaladgálással, könnyörgéssel és fenyegetőzéssel nem tudott elérni, azt most ilyen egyszerűen tárja eléje a kínálkozó véletlen: „Filmszerepet kaphat fiatal, sportban járatos leány, aki bátor és merész. Jelentkezés Schmidt-film, Steglitzer Strasse 63.”

Összehajtogatta az ujságot, leszállt a villamosról. Most már nem megy haza ábrándozni, elkeseredett szívvel lázadozni a mindig reménytelenebbnek látszó filmszínésznői pálya gyönyörűségeiről. Most a jó sorsa útmutatása itt van a kezében. Intett egy taxinak. Kis retiküljében ijedten zörrent össze a benne megbúvó öt-hat márkája erre a nagy könnyelműségre, de „aki bátor és merész” — így szól buzdítón a hirdetés — és kell-e nagyobb bátorság, mint feláldozni az egész vagyonát egy esetleges szerződés reményében?

Az autó üvegablakára tűző nap-sugár mintha tükröt tárna eléje, biztatóan vetítette feléje szépségének minden varázsát. Jólesően tekintett szembe a képmásával — bizonyára meg fogok felelni — suttogta mosolyogva. — Hátha elkéstem — támadt fel benne a kétség; annyit csalódott már, hogy az önbizalma nem tarthatott sokáig. Tudta, hogy mennyi szép, nála sokkalta szebb fiatal leány rója ugyanezt az utat, az elindulás küzdelmes és halálosan elkeseredett, tülekedő útját azért a kis, talpalatnyi helyért, ahol megvetheti a lábát azon a szűk, elkerített, szenvedésekkel teli, de szent földön, aminek a neve: „Művészet”.

Már a külvárosban jártak, a taxaméter fenyegetően szökött előre, mint a nagy beteg lázmérője, amikor végre célhoz ért. Nem olyan volt a ház, mint a hatalmas, márvány filmpaloták, ahol eddig annyiszor hiába kopogtatott és ahonnan világot hódító útjukra indulnak el azok a boldogok, akiket bezárt kapujukon beengednek. Külvárosi bérkaszárnya volt, portás se őrizte, piros szőnyeg se kúszott fel a lépcsőin és szinte elképzelhetetlen, hogy piszkos udvarán a hordók és talyigák között valaha is járt volna valamelyik karesú, illatos sztár... kiesi, finom cipőjét bepiszkolná itt a szenny, könnyű, habos ruháját bekormozná a szomszédos hatalmas gyárkémény füstöt okádó közelsége.

Szigorú hang szólt rá, a háta mögött rivalt fel a kérdés:

— Kit keres a kisasszony?

— A filmgyárba jöttem.

— A filmgyárba? Tessék a második lépcsőn a negyedik emeletre felmenni, a filmgyár ott van, ott lakik a Schmidt úr.

Anogy elindult a lépcsőn, még hallotta, amint tovább morog, aki az előbb megszólította.

— Mintha megbolondultak volna, reggel óta nem győzöm útbaigazítani ezt a sok leányt.

Csendes, kihalt lépcsőházban tartott fel a célja felé. Félt, hogy a sejtése nem alaptalan. Ha reggel óta ennyien jártak már itt, akkor ő bizonyára már elkésett. Fekete tábla jelezte a Schmidt úr irodáját. A folyosó sötét és zezugos volt, az előszoba ajtaja tárva-nyitva állt és három ajtó felé is mutatott az út... melyiken lép-

jen be? Melyik az, ahol rá vár a szerencse?

Belépett a középső ajtón. Egy lélek se volt a szobában, csak az íróasztalon a hamutartóban füstölgő szivar- és cigarettavégek jelezték, hogy itt még nem is olyan régen sokan ültek a szobában. A sarokban a fogason férfikabátok és kalapok lógtak. Halk, fojtott beszélgetés szűrődött ki a szomszédos szobából, bekopogtatott az ajtaján — semmi válasz — újra kopogtatott, majd óvatosan megnyomta az ajtó kilincset.

Zöldposztós asztal fölé hajolva őt hat férfifejet látott maga előtt. Nem csoda, ha nem vették észre, egészen bele voltak merülve az előttük felhalmozott rajzok és fényképek tanulmányozásába. — A szcenáriumot tanulmányozzák — gondolta — s az a magas, feketebajuszos, hangosan kommandirozó férfi bizonyára a rendező.

— Reggel hat órakor kell kezdenünk. A csoportosulásoknak észrevétlenül kell történnie. Te nézz utána, Fred, hogy rendben legyenek a fegyverek, elegendő tölténye legyen mindenkinek, értesítsd a fodrászt is, hogy hozza idejekorán a maszkokat. Rendes pofákat akarok látni... a rendőruniformist se felejtse el... te meg gondoskodj a szerszámokról... jaj nektek, ha valami nem lesz rendben, ha nem sikerül a dolog... csak már az a leány, az a dög előkerülne valahonnan, nélküle az egész előkészület nem ér egy fabatkát sem.

Az ajtóban álló leánynak megdobbant a szíve. Mindig hallotta, hogy a filmrendező urak goromba emberek. A röviden dögnek nevezett leány ki lehetne más, mint a keresett primadonna — tehát hála Istennek, mégse jött későn. Félénken szólalt meg.

— Kérem, én — szólalt meg halk hangján, mely azonban mint az ágyúdörej riasztotta szét az asztal körül foglalatostkodó társaságot. A feketebajuszos ember bömbölve üvöltötte:

— Hogy mert ide bejönni?! Ki engedte ide be magát?! Mondtam már, gazemberek — fordult az asztal körül ülő férfiakhoz, — hogy csukjátok be az ajtókat, ha tanácskozunk. Még csak az kellene, hogy idegen fülek kihallgassák a műhelytitkainkat.

— Kérem, én a szerep miatt jöttem... Én elvállalnám... Én már statisztáltam néhányszor... Színi-

iskolát is végeztem... Azt hiszem, hogy meg fogok felelni.

— Megfelelni, megfelelni! Mind ezt mondja! De ez nem operett! Itt nem kántáló kisasszonykákra van szükség, itt bátornak kell lenni, mi attrakciókat, detektív-filmeket csinálunk, itt nem szállhat senkinek az inába a bátorsága! Tud úszni, lovagolni, autót vezetni, kötélén mászni, emeletről ponyvába ugrani, gyorsvonatra felugrani, villámhárítón küszni, égő házba berohanni, kígyóval táncolni?... Tudja-e mindezt, kisasszony? Persze, mind azt hiszi, hogy a filmszínészet abból áll, ha a holdra felpislognak, ha pipiskednek a fehérkavicsos parkban és ha jön az attrakció, akkor a szegény rendező tépheti a haját, még az ugató kutyától is megszaladnak...

— Én nem fogok megszaladni, még ha sárkányokkal is kell megküzdenem.

„Hands up!”

Akár az életemet is szívesen feláldozom. Én elhatároztam, hogy filmszínésznő leszek — s keményen farkaszemet nézett a kiabáló férfival.

— Akkor jó, akkor megegyeztünk. Néhány nap mulva már el is kezdhethjük a felvételeket. Most majd megkötjük a szerződést, ne féljen, nem lesz baj a honoráriummal... Schmidt gavallérosan fizet a művészeinek — fejezte be öblös hahotával.

A leány megkapaszkodott a zöldposztós asztal peremén, azt hitte, nem bírja ki ezt a boldogságot. Ezek a durva hangok úgy hangzottak a fülébe, mint karrierjének közelgő dörgő harsónái. Most már nem is csodálkozott semmin. A szerződésben világosan olvashatta, hogy a szerepe főszerep, sztár-gázsit kap, ruhákat, ellátást, autót, mindent, mindent... hatalmas és gazdag vállalathoz került... ilyen fényes szerződést a márványpaloták se adhattak volna.

Boldogan nyúlt a toll után, hogy nevét alakanyarítsa a szerződésen, de feléje nyúló kéz szorítását érezte hirtelen.

— Elfelejtettem a kisasszonytól megkérdezni a legfontosabbat. Van valakije? Mert komoly, tisztességes cég az enyém. Ide nem lehet valami udvarlóval, vagy baráttal, vőlegénnyel vagy mamával járkálni a felvételekre... Nekem nem kell semmiféle kíséző pereputty.

— Nem lesz ezzel semmi baj — felelte a leány, — nincs énnekem ebben a nagyvárosban senkim, de senkim, egyedül vagyok, egy lélek se vár rám sehol... három ország is elválaszt az enyéimtől... külföldről jöttem, hogy itt megcsináljam a szerencsém, ami mindmáig vajmi rosszul sikerült.

— De most annál jobban — felelte Schmidt úr és arcán mintha egy kis gúnyos fintor ült volna.

Két napig tanulta a szerepét. Megvoltak vele elégedve. Mikor a nagy nap hajnalán ott állt felöltözve és kimaszkírozva: senki se ismert rá a fess leányra. Teljesen tisztában volt az instrukciókkal. A kollégák körülállták, az operatőr, a rendező és a színészek. Még csak néhány perc és eljátszhatja élete „döntő szerepét”.

Feltartott revolverrel vonul be az üzletbe, összeszedi a csillogó ékszereket, izgató és gyors tempóban, mintha

rablás történne, mindent begyűr a nagy fekete bőrtáskába és máris rohan kifelé, beugrani a várakozó autóba, mialatt a másik két társa megkötözi és ártalmatlanná teszi a segítségért kiáltó ékszerészt és a jajveszékélő asszonyt.

Érezte, hogy jól játszik, érezte a sikert. „Hands up!” kiáltotta és mintha egész életében mást se csinált volna, szédült gyönyörűséggel markolta össze a csillogó drágaságokat. Még azt se érezte, hogy a kezét egy üvegszilánk megvérzi. Gorombán dulakodott vele az egyik ékszerészegéd, alig tudott hozzáférni az üvegpult alatt fénylő gyöngysorhoz, de végre az is megvolt... csak még a menekülés sikerüljön... hajrá! most következik a hajszja, a menekülés a táskával, a robogó autó, a film legizgalmasabb jelenete.

— A táskát gyorsan átadni a vöröszakállasnak — üvöltötte Schmidt úr, — gyorsan, gyorsan!... Ez is sikerült. — Átugrani a másik autóba! Szerencse, hogy el nem csúszott, bár a parókája megmozdult egy kissé... még elromlik az egész felvétel — gondolta hirtelen... de az autó száguldó tempóban szelte már az országutat.

— Rendőrök! Rendőrök! — hallotta a háta mögött a másik autóból. Milyen nagyszerű, milyen hatalmas rendezés, nem is tudta, hogy ilyen nagy statisztériával dolgozik Schmidt úr. Az utánuk rohanó nagy teherautó tele van rendőrökkel és örült hajszájában követi őket.

— Dobjd ki! dobjd ki! — hallotta Schmidt úr hangját és egyszerre rettető fájdalom nyilalt az egész testébe s hirtelen elvesztette az eszméjét...

Mikor a szemét felnyitotta, minden fehér volt körülötte. Fehérbóbitás ápolónő hajolt az ágya fölé, fehér volt a fal, fehérek a bútorok, fehéreköpnyegek orvosok álltak az ágya körül... Ezekről a díszletekről nem is szólt Schmidt úr, ez a jelenet nem is volt benne a szcenáriumban. Fel akart ülni, de erőtlenségül visszahanyatlott, a derekán levő szoros kötés nem engedte, hogy megmozduljon.

— Maradjon nyugodtan, kisleány — fordult feléje egy kellemes hang, — kis híja, hogy bele nem pusztult ebbe a játékba. A maga filmesei a leghírhedtebb ékszerrabló-banda. Már rács

mögött ülnek, már be is vallották az egész trükköt, ezúttal szerencsére rajta-
vesztettek.

Lassankint mindent megértett. Az első szerepe tehát, amelybe annyi hitet és ambíciót vitt bele, ime kárbave-
szett és érezte az égető fájdalmakat, melyek nemcsak a testét, de a lelkét is majdnem hogy összeroncolták. Ugy

rázta a zokogás, mintha nem is az autóból, de az égből zuhant volna ki vissza az élet hétköznapi országút-
jára ... most kezdheti előlről az egész kálváriát. Az ápolónó szeretettel tör-
rülte le könnyeit.

— Ne sirjon, fiam! Azt mondják, úgy játszotta meg a szerepét, hogy nincsen magához hasonlítható film-
színész nő — és a leány szeme már megint kacagott :

— Talán nem is kell előlről kezde-
nem! Most már, ha ez a döntő szere-
pem így sikerült, biztos, nagyon gyorsan fogok jó szerződést kapni ...

Igaza volt. Felgyógyulása után a legelső filmgyár sztárjának szerződ-
tette.

Lassankint mindent megértett

Ris anekdoták nagy művésznő

A régi Komlókertbe benyitott egyszer egy előkelő úr s a pincérhez sietett:

— Pincér, nem volt itt az én Molnár barátom?

— Molnár?

— Igen. Molnár György, a színész.

— A... igenis... Itt volt. Eppen most fizetett és elment.

— Fizetett? Akkor nem ő volt! — morogta bosszúsán az elegáns úr és kiment.

Márkus Emilia a vasúton utazott, kis unokájával, Tamarával. Tamara kinézett az ablakon s egy szénakazalra mutatott:

— Mi ez, nagymama?

— Ez széna, aranyom!

— Mi a széna, nagymama?

— A széna, Tamara? A széna — széna!

— Miből csinálják a szénát?

— Fűből.

— Ki csinálja a fűvet?

— A jó Istenke.

— Nappal csinálja vagy éjszaka?

A pincérhez sietett

— Egész nap és egész éjjele.

— Még vasárnap is?

Márkus Emilia már unta a dolgot:

— Ugyan már, nem tudom, légy végre csöndes, fáradt vagyok.

Tamara néhány pillanatig nyugodtan ült, aztán újból kezdte a kérdé- zést:

— Nagymama, miből lesznek a csil- lagok?

— Nem tudom, ezt senki sem tudja!

— A hold tojja őket?

— Igen! — mondta bosszúsán a nagy művésznő.

— A hold is tud olyan tojásokat rakni, mint a tyúkocskák?

— Ugy hiszem, aranyom, hanem most már maradj vesztég!

Rövid csönd, aztán Tamara megint kérdez:

— Herczeg Feri bácsi azt mondta, hogy a baglyok vénasszonyok.

— Lehet!

— Azt hiszem, hogy a cethal is tud tojást tojni. Nagymama, láttál már cethalat a fészken ülni?

— Természetesen, Tamara!

— Hol?

— Azt akartam mondani, hogy nem láttam. De már légy csöndes, mert egészen ideges leszek!

— Miért vagy ideges, nagymama?

— Gyerek, sokat beszélsz!

— Nagymama, láttál már egy kis legyeceket, mikor cukrot eszik?

— Igen, szívecském!

— Hol?

Márkus Emma homlokára Stuart Mária-beli ráncok tolnak. A hangja erős lesz és reszket, mint Desdemona végjelenetében:

— Tamara... ülj a helyedre és egy szót se szólj többet, mert megbolondulok! Hát nem látod, hogy mennyit szenvedek?

Tamara megint elhailgat, aztán újra megszólal:

— Nagymama, igaz, hogy a színésznők akkor szenvednek, amikor akarnak?

Szerencsére erre nem kellett felelnie a nagy Emmának, mert a vonat állomásra ért és a nagy zűrzavarban Tamara ijedten bujt a nagymamája ölébe.

Hargitai Tihamér.

A Hököm-Színházba jártál.
Thespis kopott szekerén,
Sárgarigó lilinkézelt
Akkor a fák tezején...
Voll egy rossz babosruhácskád,
Rajta egy kék szalagod
S a Ligeiben a rendőr is
Csak terólad álmodott,
Csak terólad álmodott...

Megvártalak a színháznál
Minden este légedet,
Nélküled már el se tudtam
Képzelné az élelet —
Éhesen ültünk egy padon,
Szemünk láztól csillogott
S jöböttünk tűzijátékot
Rendeztek a csillagok,
A nyáréji csillagok.

Most már egy nagy közsínházban
Játszol első szerepet,
Selyemben és csipkében jársz
S meg sem ismeresz engemet —
Én esténként a Ligeiben
Egy magamban baktatok,
Keresem a babosruhád
S rajta a kék szalagot,
A kopott, kék szalagot...

HÖKÖM - SZÍNHÁZ.

IRTA:
HARGITAI TIHAMÉR

Miből lesz a Cserebogár?

Faragó Ödönt kettős minőségben ismert a közönség. Mint színész és mint színházi rendező vívott ki magának nevet Faragó Ödön, aki most elmondja a Délidáb olvasóinak színészi pályafutásának történetét.

— Nyolcéves koromban — Rákospalotán — már színházasdit játszottam a magamkorú gyerekekkel. A kuglizó hajításban állítottuk fel a „színpadot” s a dolog érdekessége az volt, hogy a parasztyerekek úri ruhába öltözködtek (ők voltak a nézők), mi pedig az ő ruhájukba (paraszt ruhákba, szóval jelmezbe) s így mi lettünk a színészek.

Késmárkon, az iskolában már tovább mentem a színházi kapcsolattal. Fölcsaptam — tizenegy éves koromban — drámairónak. Valószínűleg Shakespeare külön darabokat írt, mint én akkor, de nem tudom, hogy vajjon Shakespeare

kapott-e olyan gyorsan színpadot a darabjai részére mint én, akinek a színdarabjait a késmárki Borszegei kastélyban adták elő. Főszereplő persze én voltam.

Később Budapestre költöztünk s itt már belekóstoltam a színészel keserveibe. És pedig azért, mert édesapám reális gondolkodású ember léteére egy pamutkereskedésbe adott be gyakornoknak, én azonban nem túlságos szorgalommal látogattam az üzletet, hanem helyett műkedvelői előadások rendezésével voltam elfoglalva.

Édesapám egy szép napon beállított az üzletbe és megkérdezte a főnöktől, hogyan halad a fia.

— A maga fia — mondta konsternálódva a főnök, — hát tulajdonképpen itt van alkalmazva a fia? Mert én — nem tudok róla.

Tudniillik akkor már a nyolcadik napja színét sem láttam az üzletnek. El lehet képzelni, milyen kiadós pojonokkal honorálta apám buzgalmatát.

Ezek a pojonok, amiket kaptam, mégis meglágyították apám szívét s kénytelen-kelletlen, de beleegyezett abba, hogy színésziskolába járjak. Csillag Teréz rokonunk volt s így hát megvolt a protekció is a színiiskolához. Csillag Teréz ajánlatával kerültem be a színiiskolába, ahol Várady Antal és Bercsényi Béla akkori tanárain félév után megállapították, hogy soha nem lesz belőlem színész és egyszerűen kivettek az iskolából. Tudniillik nem tudtam ordítani a verset, már pedig akkor az kellett.

Falura mentem aztán színésznek. Harminc forint gázsit kellett volna kapnom, de mondanom sem kell, hogy csak — papírosan láttam a gázsimat.

Mint falusi színésznek következő feladatokat kellett végeznem: természet söpörni, kellekeket hordani, lámpákat pucolni, színlapokat ragasztani, sőt még — játszani is kellett.

Félévig bírtam a koptalást, a nélkülözést, aztán beteg lettem. Irni kellett

Mi lettünk a színészek

apámnak, hogy jöjjön értem és vigyen haza. Apám vasutas volt, így hát ingyen utazhatott és meglátogathatott: amikor látta, hogy milyen rossz bőrben vagyok, megsajnál és hazavitt.

Apám azt hitte, hogy sikerült kiábrándulnom a színipályáról. Tévedett. Ahogy egy kicsit magamhoz tértem, rögtön hozzátáptam önmagam adminisztrálásához.

Beiratkoztam Horváth Zoltán és Labadár Kálmán úgynevezett színházi előkészítő iskolájába.

Első szerződésemet Besztercebányára kaptam — karkötelezettséggel. De amikor egyszerre csak bravúrosan beugrottam „A márványlelkű hölgyek vagy milyenek voltak a nők ezer évvel ezelőtt” című színjáték főszerepébe — hát akkor a nagy sikerre való tekintettel az igazgató „színésznek” nevezett ki.

Aztán megint csak a vidék következett. Kolozsvárott két évig voltam, itt már nem csak mint színész, hanem mint rendező is! Aztán megkaptam a kassai színház igazgatását és itt — teljes tizenkét évig működtem mint színházigazgató. Tizenkét évi színházigazgatásom tapasztalata az, hogy a színész maradjon csak színésznek és ne legyen színház-director.

Plakátokat kellett ragasztani

Hiába mondja a kisasszony,

hogy egyedül varrta táncruháját, mert azt senki sem hiszi el, még én sem, ha nem tudnám, hogy a Párisi Divat szabásmintája után készítette. A Párisi Divat a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közöl minden számában, amelynek szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önöknek a Párisi Divatot egy héttel a megjelenés után (tisztá, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet ingyen és bérmentve küldünk. Kiadóhivatala: Budapest, VII, Dohány u. 12.

+

Amin az egész világ nevet

A valóra vált közmondás

Gyermekszáj

— Mondd, anyuskám — kérdi a kis Max az anyjától, — én reggel születtem vagy este?

— Hajnalban, fiaes-kám!

— Na, mama, akkor, ahogy én téged ismerlek, te még egész bizonyosan javában aludtál...

(Punch)

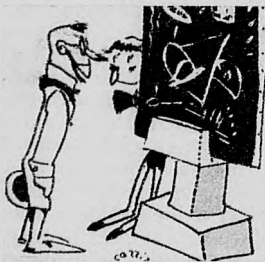
A rádió hatalma

— Nézd, Jack, ez az ember megvalósította a közmondást: tényleg a tenyerén hordozza a feleségét. (La Vie Parisienne)

Berlinben Furtwängler a kilencedik szimfóniát dirigálja — Kelet-Afrikában így hallgatják. (Uik)

Hiába!

Festő: Magának igen érdekes arca van! Nem ülne nekem?

— Dehogyan is ülne kérem! Három napja, hogy kiszabadultam a fegyházból.

Csak röviden

Feleség: Édesem, beszélni szeretnék veled egy új ruha dolgában.

Férj: Tedd azt, de röviden.

Feleség: Hát ez csak természetes. Feltétlenül térdem felül.

(Uik)

Egy kis félreértés

Leány: A múlt héten egy kis autószerencsétlenség ért. Meg is sebesültem a bal térdem fölött, feküdtem is belé néhány napig. Akarja látni, hogy hol operáltak?

Fiu: Hogyne, kedves, hogyne...

Leány: Ott szemben... a klinikán...

(L'Humor, Páris.)

Tom Gibson az elkényeztetett színész megunta a nőket és elhalárolta, hogy minden összeköttetést megszakít a szép nemmel. Egy ismeretlen bájos hölgy azonban konokul üldözi és sikerül autóját az uccán szerencsésen Gibson kocsijának hajtani. Gibson udvariatlanul tiltakozik az erőszakos ismerkedés ellen, ám a lány mosolyogva jelenti ki, hogy azért mégis barátok lesznek. Néhány nap múlva Gibson meghívót kap a dűsgazdag Overton bankár estélyére és ott derül ki, hogy üldözője nem más, mint a bankár Mary leánya. Gibson tovább is ellenáll, mire Mary az üldözés színterét a színházba teszi át és az elkeseredett Gibson már arra gondol, hogy visszavonul a függöny elé.

Az ügyelő rohant hozzájuk.

— Mr. Gibson, kérem, menjen a függöny elé. Szétszedik a színházat!

— Nem megyek!

Az igazgató elsápadt.

— Az Isten szerelmére — könyörgött, — ne csináljon botrányt. Miért nem akar kimenni?

— Mert én ezeket az embereket most becsaptam.

Az igazgatót most már a verejték is kiverte.

— De édes barátom, drága mr. Gibson, miket beszél? Nézze, nem akarok ellenmondani, csak kérem, menjen ki a függöny elé, amint azt már több mint kétezerszer megtette!

A nézőtérrel orkánlott a sűrűgő hívás: Gibson! Gibson!

— Jöjjön... menjünk! — mondotta szinte sírva a primadonna és belekarolyva már húzta is magával. S a következő pillanatban már mind a ketten mosolyogva hajoltak meg a rivaldán. Amikor kibukkantak a függöny mögül, arcukra ráderült a mosoly, mintha a díszletmester dekorálta volna be a színpadon mérges és sírós ábrázatukat.

Gibson úgy érezte, hogy valami kényszer-idegesség gyötri. Ellenállhatatlan erő hajtotta, hogy nézzen a jobb első páholy felé.

Ott ült a délelőtti fiatal lány. Fehér estélyi ruha volt rajta. Dühösen, izgatottan és tüntetően tapsolt. Mint aki mutatni akarja, hogy a történetek ellenére sem haragszik. És könnyedén meg-

Fiatalok vagyunk addig, ameddig mi akarjuk.

Meghitt sarokban, kedves csevegés közt emlékeznek az öregek ifjúságukra. Az az ital, amely egész életükön át kísérté őket, itt is mellettük van. Ez a finom, tiszta valódi babkává.

MEINL. GYULA R.-T.

biccentette fejét. Igen, ehhez kétség sem férhetett. Üdvözölte Gibsont. Mintha titkos egyetértés, régi barátság lenne közöttük. Mintha várt volna, hogy Gibson arra forduljon. A színész dühösen kapta el fejét.

— Hallatlan! — dühöngött magában. — Ez a fruska azt hiszi, hogy érdekel és törődöm vele!

Visszasietett öltözőjébe és készülődött a következő felvonásra.

IV.

Charles Overton, London leggazdagabb bankárja reggeli után így szólt feleségéhez, mrs. Overtonhoz:

— Daisy, az előbb telefonáltam a bankba, hogy tíz pernyi késéssel fogok érkezni! Ezt a tíz percet fontos családi ügyekre kell fordítanunk. Mondd kérlek, mikor beszéltél utoljára lányunkkal?

— Oh, tegnap is láttam néhány piljana! Mielőtt kiantózott, bejött hozzám és megcsókolt.

— Beszéltél is vele?

— Nem. Nagyon sietett. Tudod, mindig nagyon el van foglalva. De mára találkozónk van. A Hyde-parkban lesz tizenkettőkor!

— Jó színben van?

— Úgy emlékszem, hogy igen... nem panaszkodott!

— Két hét előtt, mikor utoljára beszéltem vele, kissé sápadt volt!

**Elromlott a rádiója?
Nem ég a villany?
Leszakadt a csillár?
Előírt a villanykapcsoló?
Egy kis olcsó csillár kéne
a gyermekszobába?**

Száz ilyen apró kérdés merül fel a háztartásban, amelyek mindegyike pár pillérrel megoldható. Lelkiismeretesen és olcsón dolgozom és nagyon kérem, hogyha szükség merül fel, írjon egy levelezőlapot, küldje le a leányt, vagy fáradjon be az üzletembe. Nincs az a csekély munka, mit nagyon szívesen ne vállalnék.

Címem: Schwarz Károly,

hat. eng. elektrotechnikai vállalat
Budapest, VII, Dohány uca 10 szám

— Gondolod?

— Igen. Bizonyos vagyok benne. Azóta már többször meg akartam kérdezni: nem tartod Máry viselkedését nagyon különösnek az utóbbi időben?

— Oh, nem. Sportol és flörtöl. Mint ahogyan ez az ilyen korú lányokhoz illik.

— Azt hiszem, tévedsz.

— Ne rémíts! Talán észrevettél valamit?

— Igen. Máry az utóbbi időben egyáltalában nem érintkezik fiatalokkal!

— Lehetetlen! Nékem azt mondta...

— Nem mondtott igazat. Félrevezetett. Nem akart nyugtalanítani. En azonban egészen bizonyosan tudom, hogy nem találkozik régi barátaival. Négy nap előtt valami üzleti ügyben felkeresett a hivatalomban Jimmy Romney, sir Eduard Romney fia és megkérdezte tő-

VADEVEZŐSÖK KÖNYVE

A vízi túristasport hasznos tudnivalóit és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. — Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden vadevezős kiskátéja. — Ára bérmentve 80 fillér. Megrendelhető a „Déliab” kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány uca 12.

lem, hogy hol rejtegetem lányomat? A fiatal Jaques Robsart is hasonló kérdést intézett hozzám telefonon. Amint tudod, ezek a fiatal emberek azelőtt mindennap velem voltak. Märy társaságához tartoztak. Nyilvánvaló volt, hogy az egyiknek a felesége lesz. És most egyszerre megszakadt az érintkezésük. Érted ezt?

— Megfoghatatlan!

— Hát majd én megmagyarázom! Märy szerelmes!

Mrs. Overton halkan felsikoltott. Fájdalmas, apró sikollyal, mint mikor valakinek hirtelen fájdalom nyilallik a szívébe, vagy olyasmit hall, ami megbotránkoztatja erkölceseit.

— Charles — mondotta ünnepélyesen, — kérem kell, hogy válogasd meg a szavaidat.

ELADÓ TELEFÓN

Használt jó állapotban levő házi telefonkészülékek fél árnál is olcsóbban eladó. Bővebbet: VII, Dohány utca 12, portásnál

— Sajnos, Daisy, ez kétségtelen. Fittal lányok csak akkor szakítanak újlándó barátaikkal, ha minden érzésüket kizárólag egy férfira akarják összpontosítani.

Mrs. Overton izgalma szemmeláthatólag nőtt. De mindenesetre megpróbálta lányát védelmezni.

— És ha valóban így is lenne...

A férje türelmetlenül közbevágott:

— Általában ez nem volna baj. De az ügyet az teszi gyanussá, hogy Märy erről nem szolt nekünk. Tehát titkolozik. És miért titkolozik? Mert bizonyára olyan férfit szeret, aki nem illik családunkba.

Overton kimondta a döntő szót. Hangja olyan ünnepélyesen csengett, mint mikor milliárdos üzletek megkötését jelentette be a vezetése alatt álló részvénytársaságnak.

Mrs. Overton halkan felsikoltott

— Ah, Jaques! — sóhajtott a mrs. Overton, — ez a mai nevelés eredménye! A mi időnkben...

— A mi házasságunk elintézett akta, Daisy! — mondta szemrehányó pillantással Overton. — Most a leányunkról beszéltünk. Titkos szerelmét kell feltárnunk. És ez elsősorban anyai kötelességed. Csak ha ez nem járna eredménnyel, lennék kénytelen a Pinkerton-irodához fordulni!

Mrs. Overton elszörnyedt:

— Detektívekkel akarod figyeltetni a lányodat — kiáltotta felháborodva. — Charles, te szörnyeteg vagy!

— Ne felejtse el, Daisy, hogy a pénzpiac szeme állandóan figyel engem. Leányunk meggondolatlan szerelme pénzügyi katasztrófát vonhat maga után, mert fehet, hogy gazdag fiúba szerelmes, de olyanba, aki pénzügyi ellenfelem és ebben az esetben a velem szemben álló csoport részvényei emelkednek abban a hitben, hogy a pénzem leányom hozománya alakjában oda fog folyni. Vagy valami szegény, jelentéktelen, esetleg gyanus egzisztenciájú férfit szeret, ami súlyosan sértené tekintélyemet és esetleg baissét idéz elő papírjainkban, mert majd azt mondják, hogy ez a házasság megrendítü pénzügyi helyzetemet. Gondold meg, milyen rémes szegény lenne,

ha a kontremín emberei már tudnák, hogy ki a leányom ideálja, nekem pedig sejtelnem sincsen az egésről!

Mrs. Overton ünnepélyesen felállt. Százhusz kilós gömbölyűsége ellenére is e pillanatban méltóságteljesnek látszott. Az anyai fenség, mely arcán tükröződött, drámai erőt kölcsönzött hármastokájának is.

— Charles — mondotta, — légy nyugodt. Tudom, hogy mivel tartozom családunk nevének. Estére tudni fogom, hogy Mária kibe szerelmes!

Mr. Overton meghatva nyújtotta kezét feleségének.

— Mindig tudtam, Daisy, hogy jó feleség vagy, akire számíthatok az élet nehéz perceiben! Ah, Istenem, mennyire lefoglalják az embert a családi ügyek. A legértékesebb üzleti percimeket kell elmulasztanom meggondolatlan lányom szeszélyei miatt! De már rohanok. Ha csakugyan találkozol Máryvel, mondd meg neki, hogy csókoltatom és hogy ne kövessen el oktalanságokat. Majd igyekszem úgy beosztani az időmet, hogy egyik este együtt legyek veletek. Akkor személyesen is beszéllek veletek!

Gyorsan megcsókolta feleségét és le-

Visszaéléseket követnek el!

Néhány hete tapasztaljuk, hogy úgy S. H. S.-ból (Jugoszlávia), valamint Csehszlovákiából és Romániából egyes olvasóink panaszkodnak, hogy a lapot drágábban árulják, mint ahogy mi azt hirdetjük. Sajnos, az ilyen egyes előforduló esetekben nem tudunk védekezni, de figyelmeztetjük és kérjük nb. olvasóinkat, hogy semmi szín alatt ne fizessenek többet a lapért, mint ahogy mi azt feltüntetjük. Még pedig:

S. H. S.-ban:

Tolnai Világlapja 12 dinár
Déliab . . . . . 6 „

Romániában:

Tolnai Világlapja 40 lei
Déliab . . . . . 20 „

Csehszlovákiában:

Tolnai Világlapja 6 korona
Déliab . . . . . 3 „

Nagyszerű nyaraló

Abbáziában, közvetlen a tengerparttól moló mellett 1 vagy 2 szoba kiadó. Minden szoba a tengerre nyílik, mesés szép kilátással, tengeri fürdő használattal. A házfelügyelő kívánatra a reggelit felszolgálja. Ára villanyvillágítással egy személy részére naponta 6 pengő, két személy részére 9 pengő, esetleg egy kanapé beállításával három személy részére naponta 11 pengő. A II. emeleten egy kisebb mansard-szoba egy személy részére 2 és 1/2 pengő. Bővebb felvilágosítást Nagy portás nyújt, Budapest, VII, Dohány-u. 12

rohant a lépesökön. A sofőr teljes sebességre kapcsolta az autót és vitte a bank felé.

Mrs. Overton néhány órával később tényleg találkozott a Hyde-parkban Máryvel. Mrs. Overtonnak naponta legalább félórát kellett gyalognia orvosi rendelésre és ezt a sétáját itt a parkban szokta elvégezni. Volt a parkban két hatalmas tölgyfa. Vagy kétszáz méternyire álltak egymástól. Ezt az utat Mrs. Overton pontosan félóra alatt tette meg. A derék asszony nem volt az izgalmak híve. A kétszáz méteres úton volt egy pad meg egy szobor. Mindegyiknél megállt néhány pillanatra, kifújta magát és megörölte verejtékező homlokát. Mindennap pontosan ugyanazon a helyen vette elő a zsebkendőjét és nézett a retikülből elővett tükröbe ellenőrizni, hogy nem vörösödött-e ki túlságosan az arca? Titokban attól félt, hogy egyszer megüti a guta és elővigyázatból időnkint piócákat rakatott a nyakára. Minden áldozatot meghozott soványodása

— Szállj le, Mary... —

érdekében, csak az evésben nem tudott engedményeket tenni. Imádta a tésztákat, meg a fagyalaltot és ezekből rettentés adagokat fogyasztott naponta.

— Halló, mama!

Fehér lovaglóruhában, bájos amazon ügetett feléje. Tropicus vászonsapkáját vidáman lengette. Tulajdonképpen nem is volt még olyan meleg, még csak május első napjait mutatta a kalendárium, de Märy máris áttért a nyári ruhatárra. Úgy festett a lován, mint valami délafrikai ültetvényes leánya, aki szerelmi kalandra indul a hegyek közé. Az ember önkénytelenül kereste, hogy merre van a mozioperatőr, aki a küszöbönálló jelenetekről felvételeket fog készíteni.

— Hogy vagy, mama? — kérdezte kedvesen. — Nem fáraszt el a hosszú séta?

Mrs. Overton éppen a pad mellett állt. Ezt a szerencsés véletlent igyekezett kihasználni.

— Szállj le, Märy, szeretnék beszélni veled!

Märy lendületes ugrással a földön termett.

— Parancsolj, mama!
— Hogy vagy, Märykém?

— Kitünően, mama! A táncitanárnőm azt mondja, hogy ruganyosabb és karcsúbb vagyok, mint a hivatásos görölök. Képzeld, milyen új gyakorlatot tanultam. A ballábamat álló helyzetben hátrahajlítom egészen a nyakamig! Azután tudom már a hidat. Nézz ide!

És édesanyja legnagyobb megrökönyödésére hátrahajlott és a kezével megérintte a sarkait.

— De Märy! — tiltakozott mr. Overton, — az emberek ideneznek!

— Ah, azok úgysis megnéznek! Tudod, hogy általában tetszem!

— Szóval testileg jól érzed magad! És lelkileg?

NAGY ENDRE

új regénye

A

KUPLÉÉNEKES

a

MAGYAR HIRLAP-ban

július 7-től, vasárnaptól

kezdve naponként

Eladó

villanyberendezés

Alig használt 2 darab fekvő elrendezésű 60 PH Schlick-Nicholson Lietzenmayer szabadalmazott

nyersola motor

a hozzátartozó Siemens-Schuckert-féle villamosberendezéssel közvetlenül kapcsolva, egy-egy darab egyenáramú mellékáramkörű

dinamógéppel,

egy
accumulátor töltő

pótdinamógépcsoporttal

A berendezés helyben és üzemben látható:

Tolnai Nyomda Műintézet és Kladó-vállalat Rt-nál Budapest, VII. ker., Dohány uca 12 szám

Minden idegen jól és olcsón étkezhet a
Tiroler Weinstube és Gambrinuskeller-ben,
Graz, Prokopigasse 1. Fährbergasse 6. Tiroli, stájer és magyar borok. Ebéd-
 menü S. 1-30. Italkényszer nincs. Este külön ételek S. 0-50-1-20. Változatos étlap

Máry csodálkozó arccal nézett édes-
 anyjára:

— De mama! Hogy érted ezt? Iste-
 nem, a lélek... természetesen, arról
 sem feledkezem meg. Járok hangverse-
 nyekre, múzeumokba, színházakba...

Ennél a szónál egyszerre ideges leti
 egy kissé:

— De hát miért kérdezed ezt, mama?

— Nézd, Máry, nem akarok kertelni.
 A papa azt állítja, hogy szerelmes vagy.
 Máry csodálkozása határtalan volt:

— Hogyan? — kiáltotta, — a papa
 ért az ilyesmihez és eféle megfigyelése-
 ket tesz?

— Nem. Jimmy Romney és Jacques
 Robsart panaszkodtak neki, hogy már
 nem jársz velük. Ebből a papa azt kö-
 vetkezteti, hogy új férfi lépett az éle-
 tedbe És a papa ösztöne, amint azt a

pénzügyi lapok szokták mondani, csal-
 hatatlan!

— Igen, pénzügyi dolgokban. De a
 szerelem, az más!

— Azt akarod ezzel mondani, hogy
 nem vagy szerelmes? Nagyon boldog
 lennék és nagyon megnyugtató! Ta-
 lán telefonáld meg apusnak. Ő is bol-
 dog lesz.

— Jó, majd otthonról telefonálok.

— De hát miért kerülöd az utóbbi
 időben Jimmyt és Jacquést?

— Kissé untam őket! De ha megsér-
 tődtek, gondoskodom majd kárpótlás-
 ról. Tudod mit csinálunk, mama?
 Garden partyt rendezünk. Valami egé-
 szen szenzációsat, amiről egész London
 beszélni fog. Arra meghívjuk a fiatal-
 urakat és megbékítem őket!

Garden partyt rendezünk

— Nem szeretem a garden partykat. Az embernek sokat kell sétálni a kertben.

— Anyusnak el sem kell mozdulnia a teraszról. Már én mindent kiterveztem. Meghívjuk valamenynyí barátnőmet. Legalább ötven lányt. Ahol ennyi lány van, ott okvetlenül kerekedik valami pletyka. Majd a lányok kitalálják, hogy kiibe vagyok szerelmes. Lehetőleg valamelyik megayugtató fiatalemberbe és a papa meg lesz elégedve. Egyébként rátok bízom a választást, hogy kivel foglakozzam a legtöbbet: Jimyvel vagy Robsarttal?

— Nagyon helyes, leánykám. Az ilyen tüntető mulatságok csakugyan a legalkalmasabbak annak a megbizonyítására, hogy minden reudben van.

— De hát mi nyugtalanította tulajdonképpen a papát?

— Tudod, nagyon vigyáznia kell pénzügyi pozíciójára és nem szeretné, ha esetleges szerelmeddel kapcsolatban bizonyos kellemetlen pénzügyi kombinációkba bocsájtkoznának az emberek!

— Oh, ha csak ez a baj, úgy az estélyt összekötjük olyan attrakcióval, amely mindennél jobban bizonyítaná apa pénzügyi szilárdságát!

— Mi lenne az?

— Meghívjuk az estélyre mr. Tom Gibsont és partnernőjét a Garick-színházból. Ő áll most az érdeklődés központjában, bizonyára olyan rettenetes felléptidíjat fog követelni, hogyha apa azt megfizeti, akkor az egész világsajtó megemlékszik arról, mennyit költött estélyének műsorszámára mr. Overton, a bankárfejedelem. És ezenkívül az est

sikere is biztosítva van. Az asszonyok és lányok meg fognak örülni.

— Mária, nem gondolod, hogy egy ilyen férfiszépség, ilyen kirakathíresség talán kissé frivol jelenség a mi palotánkban?

— Ugyan, mama! Nincsen ma Londonban olyan hercegnő, vagy grófnő, aki boldogan ne fogadná szalónjában Gibsont. Fogadok, hogy ezúttal egyetlen meghívott barátnőnk sem fog fejfáját kapni, senki sem lesz máshol elfoglalva és még félholtan is megjelennek arra a hírre, hogy Tom Gibson feltép az estélyen.

— És csakugyan sokat fog kérni Gibson?

— Azt csak bízza rám, mama. Aligha tévedek, ha azt mondom, hogy három-ezer fonton atul nem ússzuk meg! De hiszen enéikül nem is volna reklám!

— Igazad van! Azt hiszem, a papa örülni fog az ötletnek. Ha telefonálsz neki, okvetlenül mond be a háromezer fontot.

V.

— Ünöm a színészkedést! — mondotta előadás után az autón Gibson Grahamnak. — Azon töröm a fejem, hogy visszavonulok a színpadtól. De sajnos, még nincsen elég vagyonom. Vagy kétszázezer fontra van még szükségem, hogy megvalósítsam régi vágyamat: yachtot vásárolni és bebotlyongani az egész világot.

— És újra nők után járni! — mondotta megvetően mr. Graham.

(Folytatjuk)

Terítés tálalás

A szép tálalás a legegyszerűbb ételt is izletesebbé, gusztyosabbá teszi. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

DÁMA ÉS GAVALLÉR

című füzet kimeríti mindazokat a formákat, melyek a társadalmi érintkezésben a jó modorúak és biztos fellépésnek elengedhetetlen kellékei. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér,

Nekoplj, de légy karcsú

A helyes táplálkozás szabályai. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér.

Mind a három füzet megrendelhető:

DÉLIBÁB kiadóhivatalában, VII, Dohány ucca 12.

Week-end

Ossi Oswalda villája terraszán

délb

nyok

egy
resség
palo-

Lon-
rófnő,
jában
etlen
fájást
lalva
rra a
esté-

kérni

ligha
rom-
g! De
n!

papa
nász
nezer

mon-
Gib-
a fe-
adtói.
agyo-
még
a régi
bebo-

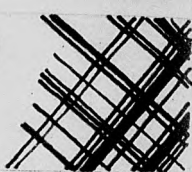
mon-

lj,

sza-
itve

12.

Ki * hogyan * nyaral ?

Természetesen mindenki másképpen. Van, aki úgy nyaral, hogy csak lustálkodik. Van, aki utazik, van, aki még többet dolgozik — nyaralása alatt, — van, aki kedvenc passziójának hódol nyaralása alatt.

Hogyan nyaralnak a mi színészeink ?

A nyaraló színészeket mindenképp két csoportra kell osztanunk. Egyik rész, aki elutazik, ezekkel tehát most nem törődünk, ezek majd tudatni fogják kártyán a Délibábnak (mi pedig majd az olvasókkal), hogy hova utaztak és mit csináltak nyaralásuk alatt.

A másik rész az, akik nem akarnak vagy nem tudnak elutazni, szóval itthon töltik a nyarat.

Ezek megint csak két csoportba oszthatók.

1. akik nem tudnak elutazni, mert el vannak foglalva. Ezek a Budai Színkör és a Feld Színház tagjai.

2. Akik el tudnának utazni, módjuk is van rá, de nem utaznak el azért, mert — itt szeretnek nyaralni Pesten.

Ezeknek a száma évről-évre szaporodik, Néhai *Podmaniczky* Frigyes báró elvét, hogy csak Pesten lehet jól nyaralni, igen-igen sokan vallják a művészvilágból is . . .

Honthy Hanna úgy nyaral, hogy egész nap fönn van a Svábhegyen és olvas, pihen vagy — vendégeket lát magánál.

Somogyi Nusi úgy nyaral, ahogy telelni szokott. Vakmerő gyorsasággal szalad az autójával és állandóan az életét kockáztatja . . .

Pelthő Áttila, amióta új autója van, szintén az autót használja fel üdülésül.

Gőzon Gyula otthon a verandán kártyázik a feleségével, *Berky* Lillivel, amikor ráér színházról.

Berky Lili és *Gőzon* Gyula rákostígyeli villájukban söröznek. (Harsányi felv.)

módjuk
el azért,
i Pesten.
e szapo-
gyes báró
jól nya-
művész-

al, hogy
egyen és
teket lát

, ahogy
sasággal
dóan az

ója van,
dülésül.
erandán
Lilivel,

Hegedűs Gyula máriabesnyői villájában (Harsányi felv.)

Fejes Teri kártyázik, dominozik, úszik és játszik.

Zilahy Irén úgy nyaral, hogy eddig csak németül és franciául tanult, most már angolul és olaszul is tanul, mert, mint mondja, most nem kell próbálni, most ráér. Elvégre a játszás nem munka!

Delly Ferenc filmezik és játszik.

Lészay Kató boxol egész napon át.

Sarkadi Aladár a Japán-kertben tartózkodik egész délután, vígan szür-csöli a limonádét.

Latabár Árpád itthon tölti a nyarat. Nyári vendéglőben szokott korsó söröket inni és azonkívül még azzal tölti el a nyarat, hogy — hosszú leveleket ír külföldön tartózkodó fiainak.

Lábass Juci is Pesten marad. Mindennap a strandra megy.

Rajnay Gábort aranyért sem lehetne kihúzni a kertjéből.

Rátkay Márton mindennap kirándul családjával a Zuglóba és csak este, előadás előtt fél órával rohog be Pestre.

Lóránt Vilmos, a kitűnő rendező, féllábával a Budai Színparkban, féllábá-

val pedig a *Feldnél* nyaral. Nyaralásának legkellemesebb pontja az, amikor két helyről — veszi fel a gázsit.

Feld Matyi a — pénztárban nyaral.

Beöthy László a Fészekben.

Neményi Lili a Szigeten.

Baló Elemér naponta kimegy halászni Dunaharasztra.

*Orosz Vilmán*ak még soha nem volt ilyen kellemes nyaralása. Eddig mindig utazott, keresztül-kasul a nagyvilágban, ezen a nyáron azonban azért nem utazik, mert — egy nagy utazásra készül. Ősszel világszerte útra indul hat táncszámmal és most úgy nyaral, hogy reggeltől-estig gyakorolja a táncszámokat a partnerével együtt. Alig lehet a lakására ráismerni, az összes szobák táncteremmé vannak alakítva.

Bársony Rózsi, a szőke szubrett, a nyárnak csak a felét tölti itthon, de ezt a fél nyarat igyekszik alaposan kihasználni. Strand, úszás, tenisz, torna, kirándulás a zöldbe — ez a *Bársony Rózsi* — nyaralási programja.

Szóval mindenki nyaral, csak a színházi riporter nem, akinek körkérdeést kellett csinálnia...

Titkos Ilona svábhegyi villájának parkjában (Harsányi felv.)

Weekendző „indiánok“

6. *A szegény barátnőt.* Ez a legfontosabb úticikk. Egyformán kémkedik a férjnek, az udvarlónak és a színház igazgatójának, de lényegében a barátnőjéhez hűséges. Ő képviseli a három év előtti divatot, amennyiben kizárólag a primadonna kimustrált színpadi ruháit viseli. Nem szereti, ha a színház kosztümös darabot játszik. Fontos szerepe: harag esetén az udvarló csak vele értekezik. Ambíciója: ő szeretné játszani a primadonna szerepeit, nemcsak az életben, hanem a színpadon is. Szeret vidéki nagy sikereire hivatkozni.

7. *A mamát.* A kedves mamát a közvélemény és az utókor miatt muszáj magával vinni. A színházi lapok hadd írják meg, hogy milyen jószágos teremtes a primadonna, milyen fejedelmi módon gondoskodik a kedves mamá-

ról. Az utókor, amely bizonyára élénk figyelemmel kíséri a nagy primadonna életét (lásd Rachel vagy Duse) ugyancsak javára fogja írni a művésznőnek ezt a gyengédségét, mint ahogy Napoleonról még ellenségei is elismerték, hogy nagyon jól bánt a családjával.

8. *A ruhatárat.* Minden ruhát, amit fel lehet venni és amit nem lehet felvenni. Egy ismert primadonna így magyarázza meg egyszer, hogy miért viszi magával az egész garderobját: — Először el kell mindent vinnem, hogy legyen miben válogatni. Azután pedig meg kell mutatni a ruhatárat azoknak az embereknek és főleg asszonyoknak, akikkel ott összebarátkozom.

9. *Füldőruhát.* Egész kiállítást kell rendezni füldőruhából. Legalább tíz különböző füldőruhát kell vinni. Esetleg lehet közte egy olyan is, amelyik jó.

Boxmeccs a Balaton partján

× Szegediek és a „fürdőtrikó” ×

Szeged nyarat a Tisza, a legcsodálatosabb magyar folyó teszi tűrhetővé. Szeged egész környékén nemhogy domb nincs, vagy erdő, de még fa se. Egyetlen nagyobb parkjában — Ujszegeden — szünyogok milliárdjai s egybeült forró aszfalt és fojtó por.

A rekkenő szegedi meleget a Tisza enyhíti. Négy-öt regatta-egylet, uszodák és strandok fogadják magukba a hűsölni vágyókat. Órákig el lehet

ülni a huszonnégyfokos Tiszában, vagy felevezni a Maros torkolatáig. Szegeden a „vadevezés” már régi divat s a Tisza nyáron nyüzsög a fürdőzőktől és csónakázóktól.

De évek óta van egy középkori járuléka a szegedi nyárnak: szezon elején megjelenik a rendőr, csendőr, folyamőr, vagy egyéb etikai és esztétikai világszemlélettől áthatott közeg s elűzi, esetleg megbünteti azt a hölgyet, akinek trikója testhez tapad, dekoltált és szoknyanélküli. Valamint a felső trikó nélkül nyaraló evezőst is.

Nemcsak nevetséges, vagy bosszantó, de mélyen sértő is, hogy úrinők ruhaviseletét folyamőrök vizsgálják felül. Vajjon mit szól hozzá az a férj, apa, vőlegény, hátyú, akinek nőrokonát hivatalosan erkölcsstelenül öltözködőnek minősítik? S vajjon miért erkölcsstelen Szegednek az, ami Budapesttől Hollywoodig mindenütt erkölcsös, megszokott, magától értetődő?

Szeged adja az országnak a legjobb úszókat, de egyetlen úszómedencéje nincs. Mindenféle szempontból nagyobb szüksége volna Szegednek egy uszodára, mint egy — fürdőtrikó- rendeletre.

Tisztólt szegediek! A kentők strandröndölettyin mulat a zegész ország. Ógyébként kellemes vikendölést és hékességöt.

„Nyolcas” a szárazon

Ezek szívesen hagyják magukat „húzni” (Braun Irén felvétele)

Előadás, mely 14 napig tart

Premier beszámoló a Blaha Lujza térről

Már sokszor írtunk azokról az izgalmakról és lázas készülődésekről, amelyek egy-egy nagyobb szabású darab premiérjét megelőzik.

Aztán eljön a premiér napja és egyszerre rendbe jön minden. Az emberek lehiggadnak, kisimulnak az összeráncolt homlokok és a jólvégzett munka derűje ömlik el az arcokon. *Megvöll a premiér, kezdődhetik a pihenés.*

Igy van ez a színházaknál.

A múlt szombaton is volt egy nagyszabású premiér Budapesten, ahol azonban egészen másképpen ment minden. Ez a premiér a Blaha Lujza téren „zajlott” le a *Corvin Áruházban*, ahol a „Nyári vásár” című darabot mutatták be. Ennek a darabnak az a különössége, hogy *előadása tizennégy napig tart* és nemcsak a hivatásos előadók, azaz, pardon, *eladók*, hanem a *közönség is aktív részt vesz benne.*

Ezt a különös és érdekes premiért is megelőzték előkészítő munkálatok.

Az első lépés volt az előadás, illetve az eladás kellékeinek beszerzése. Ezek a kellékek ez esetben *árúk* voltak. A főcél az volt: *olcsót és jól.* Nem tudjuk kellőképpen éreztetni, hogy ennek a célnak az elérése mennyi gondot, megfontolást és okos körültekintést igényel. A második, harmadik és nem tudom, még hányadik lépés volt az *árúk* szállítása, szortírozása, az árak kikalkulálása, tervezet készítése az *áruház* feldíszítésére stb., stb.

A legelső izgalom a premiér előtti pénteken mutatkozott. Ezen a napon zárva tartották az üzletet és a hátsó raktárakból előkerültek az eddig feltve őrzött kincsek.

Este hat órakor, amikor a transzparenszek fénye kigyullad a szórakozni vágyó város fölött, felgördültek a *Corvin Áruház* kirakatainak függönyei. Egyszerre megtelt az egész Blaha Lujza tér és mindenki a *Corvin Áruház* kirakataihoz tódult, amelyek, mint a színházak kommunikéi, csak izelítőt adtak a publikumnak a másnap reggel kezdődő premiérből.

Szombaton reggel aztán megnyíltak a *Corvin Áruház* hatalmas kapui és nem túlozunk, ha azt állítjuk, hogy valóságos népvándorlás indult meg az *áruház* helsejébe.

Az első benyomás, amely az *áruház* elé érkező közönséget érte, már meglepetés volt. Hatalmas, művészi alakok díszítették az *áruház* homlokzatát, amelyek művészi formában állítják a közönség elé a régi kereskedővilág tipikus alakjait.

Benn az *áruházban* még csak fokozódik ez a művészi hatás. A földszinti csarnok két oldalát egy-egy impozáns, életnagyságú kompozíció díszíti. Az egyik a lipesei vásárt, a másik a budapesti nemzetközi vásárt ábrázolja a színek és vonalak olyan művészi csoportosításával, amely becsületére válik alkotójának. Fenn a mennyezetén színpompás freskók, amelyek közül egy régi pesti piac érdekes és finom elgondolású képét kell kiemelnünk. Az elsőemeleti galériát híres, régi kereskedők portréi és az ősi magyar kereskedővárosok címerei teszik hasonlónvá egy képkiállításához.

Már most kell megállapítanunk, hogy a premiér díszletei és dekorációi az első pillanatban megnyerték a közönség tetszését, amit még csak fokozott az *árúk* izléses elrendezése. Ezek a dekorációk *Pólya Tibor* művészi tervei után készültek és nem kisebb nevű emberek, illetve művészek csinálták, mint *Mohrlüder Vilmos*, *Pelten Sándor*, *Tóth István*, *Kassovitz Emil* és *Fekete Oszkár*.

A *Corvin Áruház* valóban kitétt magáért ezzel a premiérrrel. Igazán sajnáljuk, hogy nem ismerjük a szerényen háttérbe húzódo „főrendező” neveit, hogy feljegyezhesük őket. Legnagyobb erényük, hogy beváltották azt, amit ígértek: „*többet adok, mint máskor*”. De a legnagyobb dícséretet azért érdemlik meg, mert visszavártsolták a kereskedelmi életbe azt az érzést, amit már olyan régen nélkülöztünk: *a bizalmat.*

Ezzel végére is értünk premiérbeszámolóknak. Még csak annyit, hogy a premiér még nem ért véget, mert mint fentebb említettük, *tizennégy napig egyfolytában tart.*

Jók voltak még: az olcsó uzsonna a büfében és a divatos táncdarabokat játszó zenekar is.

Ismeretlen ismerősök

José Padilla

— Valencia!

Ez az a dal, amely úgyszólván az egész világot bejárta. Amikor hozzánk is elérkezett, pár nap alatt nálunk is — hihetetlenül népszerű lett.

A kottája többmillió példányban *forgott*, nemcsak a kiadója lett gazdag, hanem, ami nem mindennapi eset, maga a szerző is.

— Ki az a Padilla, a Valencia szerzője? — kérdezték az emberek.

Óreg, fiatal, kövér, sovány, szép, csúnya? Senki sem tudta. Padilla, csak küldötte világgá a slágereket, amelyeket az emberek mámorosan énekeltek.

A „Valencia” után jött a „Ca C'est Paris” (Ez Párizs!), majd a gyönyörű tangó „Si l'on savait” (Miért vársz?)

„Ca C'est Paris”-nál, amelyet nálunk egy operettszínházban énekeltek, az emberek fölállva tapsoltak és tomboltak a „Miért vársz” című tangónál epekedett minden pesti leány, aki csak szerelmes volt.

De hát ki ez az ördögös Padilla, ez a modern boszorkánymester, mágus és szívdobogtató?

Padilla egy selfmade man — ő az, aki alacsonyán kezdte, a maga erejéből — és persze a szerencséséből lett világhírűvé. Senki sem pártfogolta őt, csak a különleges tehetsége.

José Padilla spanyol. Most egy kicsit le fogjuk rombolni a szép hölgyek illúzióit, Padilla nem magas, karesú hódító, forróvérű lovag, ahogy az ember őt a dalai után elképzeli. Nem.

Alacsony, kövér, nyugodt, fekete emberke, inkább ügynöknek lehetne nézni, mint nagyhírű slágerszerzőnek. Párizsban él. Most már persze kitűnően megy a sora.

Nagyon udvarias, előzékeny, amikor megtudta, hogy intervjúról van szó, szinte gépiesen mondta el azt, amit bizonyára már igen sok különböző nemzetbeli újságírónak elmondott.

— Sokat küzdöttem és nélkülöztem, mert *mindenáron színész akartam lenni*. Az ember — tette hozzá némi öngúnyval — mindig az akar lenni,

amihez legkevésbé ért. Nem lettem színész, bár évekig működtem különböző spanyol színházak színpadjain. Jóformán leginkább statisztáitám.

De a statisztálásnak köszönhetem karrieremet.

Hogy a statisztálás és a próbákon való ácsorgás unalmát elűzzem, önkéntelenül füttyörésztem félhangosan különböző önkompozíciókat. Egyszer meghallott füttyülni a színház karmestere. Rámkiáltott:

— Mondja, hogy mer maga a próbán füttyülni és még hozzá ilyen — remekül.

Megvoltam ijedve, de boldog is voltam, hogy a karmester úgy megdicsért. Valamit dadogtam mentéseimre, de a karmester magával vitt és azt mondta, hogy füttyüljem el még egyszer azt, amit tőlem hallott.

Elfüttyültem és a karmester leköttázta. (Én a kottát csak gyengén ismertem akkor.) Másnap az én dalom már „betét” volt abban az operettben, amelyben statisztáltam. De többet nem kellett statisztálnom.. Hát így lettem zeneszerző.

És hogy született meg a „Valencia”? Párizsban már, ha szabad azt mondanom, meglehetősen neves volt. (Az első sikerekre Párizsba költöztem.) Amikor Mistinguette direkt fölkerítte, hogy valami hatásos számot írjak neki. (Mistinguette egy revüben készült fellépni.)

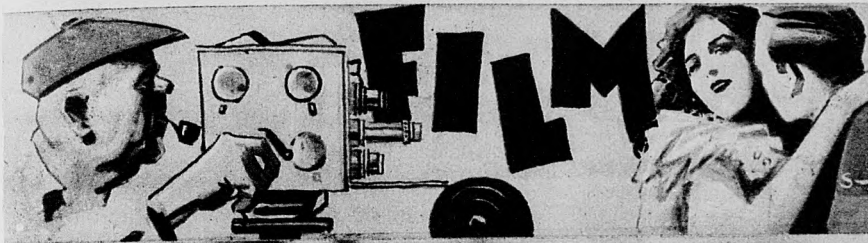
Egy óra alatt megírtam és elvittem Mistinguettenek. Mistinguettenek — nem tetszett a dal. Láttam az arcán, hogy nem akar megsérteni, de ha lehetne visszautasítaná a dalt.

Mégis azt mondta.

— *Kedves, de nem ezt gondoltam, de azért föllépek vele. Mi történhetik?! — tette hozzá kedves bonhomióval. És mi történt?! Olyan siker volt, hogy Mistinguette sirva fakadt az örömtől*, nem tudott szólni, csak a nyakamba borult és zokogott. Nagyon boldog volt, de én is.

Ezeket mondotta José Padilla, harmincöt éves molett úriember, a világ legnépszerűbb sláger-komponistája, a „Valencia” szerzője,

—aj—

Dorothy Mackall legújabb fényképe (Fotó First National)

Filmrendezők anyakönyve

ANYAKÖNYVVEZETŐ: ^{HAVAS}ZSIGMOND

Schultz, Ulrich K. T., dr., német filmrendező, 1897 december 15-én Berlinben született. Paul F. F. Schulznak, az ismert botanikusnak a fia. Ulrich Schultz eddig nem kevesebb, mint hetvenöt kultúrfilmot készített. Mint egészen kis gyermek már a természettel foglalkozott, nem érdekelték az ólomkatonák, sem pedig az építőköcska, hanem édesapjával a növényeket tanulmányozta. Édesanyjának rengeteg bosszúságot okozott azzal, hogy a konyháról eltüntette a zöldségeket, azokat a tudomány érdekében feláldozta. Így teltek el első iskolaévei. Szeretete a növényzet és a természet iránt később sem csökkent és egyike volt a legnagyobb tanulólónak. Amikor felnőtt, érdeklődni kezdett a film iránt. Édesapjának volt egy barátja, aki ismeretterjesztő filmeket készített és Ulrich ebben a munkában nagy segítségére volt neki. Ebben az időben azonban még nem álmodta, hogy valamikor önállóan fog készíteni nehéz kultúrfilmeket. Később a mezőgazdasági főiskola állattani intézetének lett az asszisztense. 1919-ben megalakította az Universalgyár a kultúrosztályát, amelynek az volt a célja, hogy közérdekű, ismeretterjesztő filmeket mutasson be a mozikközönségnek. 1920-ban kezdtek meg az előkészületeket és az év végével már egy sereg kultúrfilm került bemutatásra. Természetes, hogy Schultz értékes munkájával sokban hozzájárult ahhoz, hogy érdekes filmek kerüljenek vászonra. Nyolc éve, hogy mint filmrendező működik és ezalatt a kultúrfilmek sokat javultak, nagyobb lett a technikájuk és tartalmuk.

Schwartz, Hans, német filmrendező, festőakadémiát végzett és néhány év múlva már Párizsban kiállítást rendezett műveiből. 1910-ben Berlinbe utazott, ahol építészettel foglalkozott. Az Emil Heynik-cégnél mint főépítést alkalmazták. Egy egész sereg kastély és villa építése fűződik a nevéhez. Egyiptomban,

Dél-Amerikában, Ausztráliában folytatott építkezéseket. A háború alatt mint katonatiszt szolgált az osztrák-magyar hadseregben, majd 1920-ban a filmmel kezdett foglalkozni.

Az első filmje egy kultúrfilm volt. „Bulgária és népe” volt a címe. Később Harry

Liedtke-filmeket rendezett és Eszterházy Ágnes filmjeit is ő rendezte. Mary Johnson, a svéd filmszínésznőt ő hozta Németországba és filmjeit is ő rendezte. Első Johnson-film címe: „A szív hangja” volt. 1924-ben az

Ujához szerződött és tulajdonképpen filmrendezői karrierjét itt kezdte. „Az irodakisasszony”, „Csárdáskirálynő”, „Petronelle” című filmeket készíttette, legnagyobb sikerét azonban a „Magyar rapszódia”-val aratta. Ezt a filmet Magyarországon, magyar író szcenáriuma alapján készítette. Hosszú heteken keresztül tartózkodott Budapesten és a vidéken és ezalatt mindenki megszerette őt, akivel érintkezett. A film az egész világon nagy sikert aratott, amit elsősorban Hans Schwartz rendezői talentumának köszönhetünk. Ugyancsak ő rendezte a „Vasárnap délután 4-kor” című filmet, amelynek külső felvételét Budapesten készítette el. Címe: Universalum Film A. G. Berlin, W. 68. Kochstrasse 6/8.

Sennett, Mack, amerikai filmrendező. Csodálatosan biztos szemei vannak. Évenként Amerika legszebb és legbájosabb leányait fedezi fel filmjei számára. Mint ahogyan Ziegfeldet, a neves newyorki színházdirektort mindenki arról ismeri a legjobban, hogy évenként sok revügörlt ad a színpad-

Hans Schwartz

nak, éppen úgy a legtöbb és legneve-
sebb filmsztár Mack Sennett gárdájá-
ból kerül ki. Ugynevezett bathing-
görljei az egész világon ismertek.

Mack Sennett

Gloria Svanson, mielőtt szédületes karriérjét meg kezdte volna, Mack Sennettnél volt ilyen bathing görl. Phyllis Haver, az ismert filmszínész nő szintén itt kezdte meg pályafutását. Louis Fazenda, Mabel Normand, Alberta Vaughan, Georgia Halle, mind Sennett-görl volt. De nemcsak női sztárok kerültek ki szakavatott

kezei alól, hanem egész sora a férfisztároknak is. Charlie Chaplin, Wallace Beery, Rajmond Griffith és Harry Langdon, a világ legnagyobb szerűbb filmkomikusai is Mack Sennettnél kezdték. Sennett körülbelül az a kezdő filmesillagok számára, mint a németeknél Max Reinhardt, Sennett tanítja, kiképzti, azután szárnyra bocsátja növendékeit és megint új anyagot gyűjt, hogy azután megint neveljen egy pár csodálatosan szép, fiatal és tehetséges filmszínészt és színésznőt a világ moziközönségének.

Sternberg, von Joseph, amerikai filmrendező. Bécsben született és tanulmányait is itt végezte. 1914-ben, tízéves korában kezdett el a filmmel foglalkozni. Filmszenáriumokat írt. Egyik novellája szülővárosában jelent meg és nagy felhívást kellett a szerző fiatal kora miatt. A háború után Amerikába került és New-Yorkban, majd Hollywoodban kapott szerződést. Első filmje, a „Salvation Hunters” olyan meleg elismerésben részesült az amerikai hírlapok részéről, hogy ezzel megalapozta rendezői hírnevét. Sok nagy filmet rendezett, amelyek újszerűségükben fogva mindenkit megleptek. Mary Pickford, aki híres arról, hogy nagyon megválogatja a rendezőt, szerződéssel kínálta meg, ő azonban — aki akkor a Metro-gyárnál volt szerződésben — nem tehetett eleget a kérésnek. Joseph von Sternberg ma mindössze huszonhat éves, de máris az egész világon ismert. Az „Alvilág”, majd „A hontalan hős” című filmekkel világsikeret aratott. Az „Alvilág” című film mint az 1928-as év legjobb filmjét, aranyéremmel tüntették ki és Sternberg a kitüntetésen kívül tízezer dolláros jutalmat is kapott. Rendezési metódusa forradalmat jelent a filmvilágban. Címe: Paramount Famous Lasky Studios, 5451 Marathon Street, Hollywood, California.

szesült az amerikai hírlapok részéről, hogy ezzel megalapozta rendezői hírnevét. Sok nagy filmet rendezett, amelyek újszerűségükben fogva mindenkit megleptek. Mary Pickford, aki híres arról, hogy nagyon megválogatja a rendezőt, szerződéssel kínálta meg, ő azonban — aki akkor a Metro-gyárnál volt szerződésben — nem tehetett eleget a kérésnek. Joseph von Sternberg ma mindössze huszonhat éves, de máris az egész világon ismert. Az „Alvilág”, majd „A hontalan hős” című filmekkel világsikeret aratott. Az „Alvilág” című film mint az 1928-as év legjobb filmjét, aranyéremmel tüntették ki és Sternberg a kitüntetésen kívül tízezer dolláros jutalmat is kapott. Rendezési metódusa forradalmat jelent a filmvilágban. Címe: Paramount Famous Lasky Studios, 5451 Marathon Street, Hollywood, California.

Pick Lilla

Múlt számunkban a „Miss Biatorbágy” nyerteseként (az Uránia S. E. szépségversenyének győztese) név nevét közöltünk. Ez a cím Pick Lilla úrlányt illeti

Egy NYARALÁS KÖVETKEZMÉNYEI

Ilyenkor nyáron megváltozik a szerkesztőségi póstánk képe, mert míg télen jobbra csak „civiliek” írnak hozzánk leveleket, addig a színházi szünet alatt tömegestől kapjuk a levelek minden változatát művészeinktől. Néhány nappal ezelőtt Párizsból hozott egy levelet a pósta, amelyet *Hegedüs Tibor*, a Vígyszínház rendezőjének felesége, *Horváth Éva* írt nekünk.

„Már egy hete, hogy Berlinből idejöttünk — írja a levelében többek között *Hegedüs Tiborné*. — Sok mindent láttunk, amelyek a jövő szezónban Pestre is el fognak kerülni.

Most játsszák Párizsban az Amerikában készült első *Chevalier*-beszélőfilmet, amelynek örült sikere van. Emberek százai állnak sorba a Boulevard des Italiennesen, a Paramount előtt. Akárcsak nálunk valamikor a cukorért. A film közepes és csak az az egy hibája van, hogy úgy szüzsében, mint kiyitelben hű kópiája *All Johnson* „Éneklő bolond”-jának.

Annál érdekesebb a „Sub marine” (A tengeralattjáró) című hangos film. Ez annak a tengeralattjárónak a törté-

netét eleveníti meg, ami nem is olyan rég elsüllyedt és az embereknek bűvár segítségével akartak levegőt juttatni, de — amint emlékszünk rá — a segítségével elkétek. Persze a film happy end-es, mert a főszereplők még idejekorán jutnak levegőhöz. Az izgalmas téma hallatlan hatással van az emberekre.

Ezek a filmek Tiborral együtt végképp meggyőztek arról, hogy a színháznak egyáltalában nem árthatnak. A legnagyobb előnye az, hogy ezentúl Kisbúrgözdön is rendes, kitűnő és hatalmas zenekar szolgáltathatja a kísérezetét, mert bizony remek dolog az, hogy például a *Maharadzsza bevonulásánál nem kell állandóan a „Perzsavásár”-t hallanunk*.

Most pedig áttérek legérdekesebb párizsi kalandomra. Egy este a Caffé Parisba ültünk társaságunkkal, amikor észrevettem, hogy a szomszéd asztalnál két férfi külföldi folyóiratokat lapozgat. Egyszerre csak azt látom, hogy egy egész csomó magyar képes hetilap is van náluk, többek között a „Déliab” is. Most már jobban

Constance Talmadge jövő évi filmszerződését írja alá (Foto (M—G—M.)

odafigyeltem és a legnagyobb meglepetésemre felfedeztem az egyik férfi kezében a pesti rádióújság legújabb számát, amelynek címlapján ott diszelget az én fényképem.

Fü! gondoltam magamban, erről nem is tudtam, egész rendes emberek ezek odahaza Pesten! Nagy izgatottságomban ledobtam a kalapot a fejemről, amire a két férfi odanézett. Összesúgtak és azután folytonosan a címlapot és engem néztek. A dolog vége az lett, hogy a társaságunkban levő egyik férfit — akit véletlenül ismertek, — megkérték, hogy mutassa be őket nekem. A következő percben már ott ültek az asztalunknál és megkérdezték, hogy nem volna-e kedvem filmezni, mert egy szerepre épp ilyen színésznő kellene nekik, mint amilyen én vagyok. Igent mondtam és

rövid negyedóra múlva meg volt a szerződés.

A felvételeket már holnap meg is kezdem Jouvilleben.

A film címe „La femme dans la lune” (Az asszony a holdban), rendezője pedig nem kisebb ember, mint Abel Gance.

Egyébként pedig a következő filmjükre is aláírtam szerződésemet,

amelyet rögtön a „La femme dans la lune” befejezése után fognak elkészíteni. Ennek a címe „La fin de monde” (A világ vége). Ennek a filmnek százezer szereplője lesz és alig van ország, amelyből ne hoztattak volna színészt a szerepek eljátszására.

Képzeltetik tehát, hogy nyaralással a legteljesebb mértékben meg vagyok elégedve. Azt a fényképet, amelynek alapján leszerződtek, mellékelten küldöm. Ime:

Kérem vigyázzanak rá, mert szeretettel akarom megőrizni, amelynek párizsi sikereimet köszönhetem.

Csak most látom, hogy mennyire elmúlt az idő, pedig előkészületeket kell tennem a holnapi felvételre. Éppen ezért sietve zárom leveletem, szeretettel üdvözölve minden pesti ismerősömet, de elsősorban a „Délibáb”-ot, amely nagyon hiányzik itt nekem Párizsban. Viszontlátásig üdvözli mindnyájukat

Horváth Éva.”

U. i. Tibor egyedül utazott haza, vigyázzanak rá.

Beszélő számok

A Magyar Rádió Társaság hivatalos műsorát nézegettük a minap ezerkilencszázhuszonkilenc, január elsejétől július egyig. Ez adta azt az ötletet, hogy a Stúdió fontosabb és többször előtorduló programszámairól statisztikát készítsünk. A gondolatot tett követte és kiszámítottuk, hogy mit hányszor közvetített a rádió. Ime:

- Cigányzene : 223.*
- Zenekari hangverseny : 136.*
- Kamarazene : 103.*
- Gramofónhangverseny : 93.*
- M. kir. első honvéd gyalogezred : 70.*
- Operaelőadások : 37.*
- Háromfelvonásos szindarabok : 30.*
- Jazzband : 29.*
- Kabaré : 22.*
- Operellelőadások : 10.*
- Helyszíni közvetítések : 7.*
- Népszínmű : 6.*

Eddig is tudtuk, hogy a Magyar Stúdió műsora a világ adóállomásai között nem a legjobb helyen van elkönyvelve, azonban e kis statisztika adatai valósággal megdöbbenítőek. Ezek a számadatok ugyanis azt bizonyítják, hogy a magyar rádióműsor sívár, egyhangú és ötlettelen.

Azzal próbáltuk magunkat megnyugtatni, amit a fizetett kommunikáció annyiszor hangoztatnak, hogy ugyanez a helyzet a külföldi adóállomásoknál is. Nem sajnáltuk a fáradságot és néhány nagyobb rádióállomás műsorstatisztikáját is összeállítottuk, de a legjobb akarat mellett sem tudtunk kihozni olyan eltéréseket, mint amilyent a budapesti Stúdió produkált.

A külföldi Stúdiók fontosabb műsor-számai úgyszólván egyenlő arányban szerepelnek a műsorstatisztikában,

ami azt bizonyítja, hogy igyekeznek minden ízlést, minden igényt egyformán kielégíteni.

Igaz, hogy ezt az elvet hirdeti a Magyar Rádió Társaság is, de a fentebb közölt számadatok alaposan rácsafolnak. A magyar Stúdió a rádióamatőrök egyik részének kéréseit teljesíti csak. Ezt is csak azért, mert cigánymuzsikát kér, amely vagy semmibe, vagy jelentéktelen összegekbe kerül. Biztosak vagyunk benne, hogy ha a Magyar Cigányzenészek Szövetsége kimondja azt, hogy ezentúl kizáróan csak tekintélyes anyagi ellenszolgáltatás fejében játszik a mikrofon előtt, akkor hirtelen abbamarad a Magyar Rádió cigányzene pártolása.

Az utolsóelőtti helyen szerepel kis statisztikánkban a helyszíni közvetítés, amelyet szándékos és hanyag nemtörődomséggel kezel a Stúdió vezetősége.

A hét helyszíni közvetítésből csak egyetlen egy volt eredeti

— amelyet a Stúdió rendezett az Állatkertben — a többi pedig a kábelek lefektetésén kívül egy krajcárkuba sem került.

Ezek a számadatok tehát újból bebizonyították azt, hogy a dróttalan monopólium a beszédett drága előfizetési díjak ellenében nagy általánosságban érdektelen, sőt nivótlan előadásokat produkál. Szóts igazgató lapunknak mult héten adott nyilatkozatában kijelentette, hogy a magyar rádió új szezonja semmi változást nem hoz. Tehát továbbra is ugyanazt fogjuk kapni, mint eddig. Legalább is mindaddig, amíg a magyar rádiónak olyan konzervatív gondolkodó tanácsadói lesznek, mint most. A Stúdió vezetősége pedig jobban tenné, ha nem ennek a bizottságnak adná a tekintélyes tiszteletdíjakat, hanem olyan művészi produkciókra áldozna nagyobb összegeket, amelyeket a magyar rádióközönség hiába keres a budapesti hullámhosszon.

AZ ANTENNA HIREI

Százhetvenkét középhullámú adó-állomás van jelenleg Európában. A hosszú hullámon viszont huszonnégy állomás működik.

Rádiókutyának nevezték el azt az új találmányt, amit egy hollandi mérnök talált ki. A rádiókutya Wertheim-szekerényben foglal helyet és abban a pillanatban, amikor a kulcslyukra a legcsekélyebb fény vetődik, működésbe hoz egy szirénát, mely alarmirozza a rendőrséget.

A különböző színpadi „külső zajok”-at Németországban gramofonlemezekre vették fel. A müncheni Stúdió most végzett velük kísérletet teljes sikerrel.

Közel négyszázezer előfizetője van a júliusi statisztika szerint az ausztriai rádiótársaságnak. Könnyű nekik, mert a Lajtán túl minden rádióamatőr megtalálhatja azt a műsorban, amit szíve kíván, ellentétben magyar kollégáikkal.

Ősztől kezdve valamennyi német iskolát felszerelnek rádiókészülékekkel, mert a múlt év tapasztalatai szerint az iskolai rádiózás nagyban megkönnyébbítette a tanítás munkáját.

Aratóünnepség lesz július huszonnyolcadikán Csákvárott, ahol ugyanaznap este színpadra kerül Paulini Béla—Kodály Zoltán „Háry János”-a a talu műkedvelőinek előadásában. A Stúdió mindkét csákvári eseményt közvetíteni fogja előfizetőinek, Hegedüs Tibor indítványára. Ujabb bizonyítéka ez annak, hogy egészséges ötletei a Stúdió vezető emberei közül egyedül csak a Vigszínház fiatal rendezőjének van.

A heidelbergi ünnepi játékok megnyitását közvetíti július huszadikán Frankfurt és Stuttgart.

E héten indul útjára Németország új óceánjárója, a Bremen. A gőzösről egész útja alatt naponként fog közvetíteni tánczenét Berlin Stúdiója.

Rendszerezítik a műsorserét az amerikai és az angol állomások ősztől kezdve, amikor minden pénteken felváltva fogják a műsoraikat közvetíteni. A hatalmas erősítő készüléket a londoni állomáson már építik is.

A Corvin Aruház „Nyári vásár”-ának pudtikuma (Harsányi felv.)

Török-magyar

IRODALMI BARÁTSÁG

Büky György hangjátékának bemutatása után a budapesti Stúdió egy fiatal író, Czerny József hangjátékának előadására készül. Czerny előadandó kis darabja már a próbák alatt is annyira megnyerte a Stúdió vezetőinek tetszését, hogy máris megbízást adtak Czerny Józsefnek arra, hogy dolgozza fel a magyar középkor történelmi anekdotáit egyfelvonásos hangjátékokban.

Czerny Józsefen és a budapesti Stúdión keresztül a török leadóállomások bevonásával most egy nagy-horderejű és nagyon értékes akció nyelbeütése vette kezdetét. A török kormány megbízásából ugyanis már hosszabb idő óta Budapesten tartózkodik egy török úr, Mehmed Ferid, aki nálunk irodalmi tanulmányúton van. Mehmed Ferid igen érdekes ajánlatot tett a fiatal magyar írónak, akinek teljesen kész tervet mondott el. A csecsemőkorszakát élő török-magyar irodalmi kapcsolatok megszilárdításáról és elmélyítéséről van szó, főleg a fiatalabb magyar írógárda igénybevételével, melynek egyedei előtt ezen a módon az érvényesülésnek eddig elzárt területe nyílik meg.

Czerny József a készülő akcióról a következőket mondotta a *Délbáb* munkatársának:

— Mehmed Ferid, aki igen előkelő pozíciót tölt be a modern Törökországban, teljes mértékben bírja a hivatalos török körök bizalmát, tehát nem feleltelen akcióra készül. Meg akarjuk ismertetni a török közönséget a jelenlegi magyar irodalommal és viszont: a magyar közönséget a török írókkal, akikről úgyszólván semmit sem tudunk. Az úttörő munka bevezetésénél úgy Mehmed Ferid, mint én is a rádióra gondoltunk, még pedig olyanmódon, hogy a budapesti Stúdióban egy török irodalmi estet rendeznénk, amelyhez a török követ mondana előszót, ezt az előadást pedig követné az a görög követ magyar eszje, amely a magyar követ megnyitóbeszédével kezdődne.

— És milyen stádiumban van a terv? — kérdeztük.

— Tárgyaltam már a budapesti Stúdió vezetésével, amely a leg-

dicséretreméltóbb hajlandósággal fogadta a tervet és kijelentette, hogy

a török-magyar irodalmi barátság élénkítésére mindenben készséggel áll rendelkezésünkre.

A török rádió részéről — hiszen a kormány megbizottja úti nyélbe az akciót — nem merül fel nehézség.

Ez természetesen, csak az első lenne a két nemzet szellemi barátságának megszilárdításához — folytatja Czerny — és remélem, hogy az első magyarországi török, illetve törökországi magyar est rövidesen lejátsszódik. De nemcsak a rádión keresztül gondoljuk a török-magyar kapcsolatok kibővítését.

Csereakelő

lebonyolítását tervezzük. Bizonyos időre bizonyos számú fiatal magyar író utazna Törökországba, ahonnan ugyanannyi török író látogatna el hozzánk tanulmányútra. (—szi)

Czerny József

KOZMETIKA

Játék egy felvonásban. Irta: Faragó Sándor

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizáróan Dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1. szerezhető meg. (Copyright 1929. by Dr. Alexander Marton, Budapest)

Személyek : { Az orvos
Az idegen
Annuska

Szin : Az orvos rendelője. Iróasztal, orvosi szekrény, néhány műszer. Baloldalon bejáratajtó, ezzel szemben a jobboldalon egy másik ajtó, amely az orvos hálószobájába vezet. Amikor a függöny felgördül, reggel hét óra van. Az íróasztalon konyakoskészlet áll.

Az orvos (harmincéves, csinos fiatal-ember. Reggeli pizsamában van. Az íróasztalnak támaszkodik és konyakot tölt az előtte álló nőnek) : Igyál, kedvesem, aztán menj haza!

Annuska (romlott, kacér pesti leány. Ő is pizsamában van, lehajítja a konyakot) : Ittam és nem megyek haza!

Az orvos : Annuska, haza kell menned, mert nyolckor már betegek jönnek. Minden éjszakának vége szakad egyszer. Már reggel van.

Annuska : Most már mindegy. Ugyis nagy muri lesz otthon.

Az orvos : Nem tudják?

Annuska : Apukám megölne! Apukám mindig azt mondja, hogy egy

magamfajta rendes leány már este nyolckor tolja haza a pofáját.

Az orvos : Igaza van. Eredj haza. Annuska, nagyon szép volt ez az éjszaka, nagyon köszönöm. Gyere este megint, gyere holnapután megint. De most, mára már vége...

Annuska : Még egy csókot!

Az orvos (unottan) : Azt lehet. (Megcsókolja a leányt, majd nagy zavarban.) Ott benn az éjjeliszekrényen... ha nem haragszol...

Annuska (durrásan) : De haragszom. Megtaláltam.

Az orvos (finoman) : Megtaláltad? Akkor ne beszéljünk róla.

Annuska : De csak beszéljünk róla...

Nekem nem lehet, tudd meg te doktor, hogy nekem nem lehet...

Az orvos : Nem akartalak megbántani.

Annuska : De megbántottál. Nekem soha senki még ilyen keveset nem adott...

Az orvos (idegesen) : Majd adok még. Most menj és öltözz. Pá.

Annuska : Pá baba! Szeretlek!

MINDEN SZINBEN, MINDEN PÁR VARROTT ÉS ELŐRENĐŰ KIVITELBEN

SALAMANDER

IV. KECSKEMÉTI U. 19. VII. ERZSÉBET KRT. 56. IV. KOSSUTH L. U. 2. VI. ANDRÁSSY-UT 37. SZEGED: KÁRÁSZ U. 6.

- Az orvos : Köszönöm, köszönöm. (Betuszkolja a leányt a másik szobába és beteszi utána az ajtót. Leül az íróasztala mellé. Lehajl egy pohárka konyakot és az iratait vizsgálja. Csengetnek. Felkel és kimegy, majd visszajön az idegennel.)
- Az idegen (kis, szomorú, öregember, Ferencjózsef kabátban van. Zavarlan néz körül).
- Az orvos (csodálkozva nézi vendégét) : Mit kíván ?
- Az idegen : Bocsánatot kérek az alkalmatlankodásért. Nem tudom, vajjon jó helyen járok... Doktor Tömbs János orvos úrhoz van szerencsém ?
- Az orvos (még mindig csodálkozik a korai látogatón) : Igen, én vagyok az...
- Az idegen (megnyugodva) : Akkor jó helyen járok. Én egy páciens vagyok.
- Az orvos : Nem tetszett elég figyelmesen megnézni a táblámat. Én nőorvos vagyok.
- Az idegen : Tudom.
- Az orvos : És mégis hozzám jön uraságod ?
- Az idegen : A táblán az áll, ha hihetek a szemeimnek, hogy „nőorvos és kozmetikus”.
- Az orvos : Ez igaz.
- Az idegen : Tessék megnézni engem. Jöhetnek én egy nőorvoshoz ? Én a kozmetikushoz jöttem...
- Az orvos (csodálkozva) : Kozmetikushoz ? Reggel hétkor ?
- Az idegen : Ugy van !
- Az orvos : Ez az első eset a praxisomban.
- Az idegen : Kérem, én mehetek. Ha még álmos, akkor tessék visszafeküdni aludni. Majd később tesszem tiszteletemet...
- Az orvos : Nem kérem. Ha már itt van, akkor intézzük el most.
- Az idegen : Tüchtig ember a doktor úr, azt már látom.
- Az orvos (leül az íróasztal mögé) : Van valami panasza ?
- Az idegen : Panaszom ? Az nincsen.

A Képes Pesti Hírlap. A technika, a haladás roppant fejlődésével együtt tart az emberek érdeklődése. Egy-egy nagy technikai szenzáció megrázza az egész világot. Az óceán átröpülésére, az első rádiótelegrafálásra odafigyelt a föld minden kultúrembere. A csodák korszakát éljük.

Ilyen technikai csodák közé lehet besorozni a Pesti Hírlap képes mellékletét, a mindennapi Képes Pesti Hírlapot. Technikai csoda ez azért, mert soha sehol a világon még nem merték megkísérlni azt, hogy naponta előállítsanak és a közönség elé tegyenek egy olyan aktuális, képes riportlapot, amely az elképzelhető legnehezebb és legtökéletesebb nyomdatechnikával, a mélynyomással készült. Mélynyomású napilap, amely az előző nap eseményeiről hozza a legszebb képeket, álomnak tűnt volna fel még a legközelebbi multban is, még a szakértők előtt is. A legcsodálatosabb technika hazájában, Németországban még ma sem értik azt, hogyan lehet ezt a bravúrt megcsinálni ?

A Pesti Hírlap, amely sohasem rettent vissza semmi nehézségtől, ha arról lehetett szó, hogy minél szebb,

minél tökéletesebb újtással szolgálja olvasóit és a magyar kultúrát és haladását — vakmerően vállalkozott arra, hogy megkísérli a mélynyomás képes napilap csodáját és naponta újból és újból megismétlődő, amerikai tempójú, lázas munkával, óriási gondossággal és emberek és gépek megfeszített versenyével valóban nap mint nap egyre pompásabban váltja valóra e lehetlennel tartott vállalkozást.

Minden csoda három napig tart — vallja a közmondás. Ebben az esetben azonban a közmondásnak nincs igaza. A Pesti Hírlap óriási olvasótábora nem győz betelni a „mindennapi csodával”, a Képes Pesti Hírlappal. Ma már fogalommá lett a képriportáznak ez a tündöklő teljesítménye, az emberek várják, bámulják s nem győzik elhalmozni dicséretükkel, buzdításukkal, elismerésükkel a lap vezetőségét.

A Pesti Hírlap minden előfizetője és olvasója abban a helyzetben van, hogy egyesegyedül a világon ő kap a lapjához mellékelve mindennap a legaktuálisabb eseményeket megörökítő friss képes ujságot remek mélynyomású kivitelben.

- Az orvos:** Hát akkor mit kíván?
- Az idegen (szégyenlősen):** Kérem, én szebb akarok lenni.
- Az orvos (bosszúsán):** Tréfál? Reggel hétkor viccelni jön hozzám? Igazán alkalmasabb időpontot is választhatott volna!
- Az idegen:** Van is nekem kedvem tréfálni! Azért jöttem reggel hétkor, mert reggel hatkor megnéztem magam a tükörben. Kérem, én elég csúnya öregember vagyok. Ön mint kozmetikus igazán nem csodálkozhat azon, ha jön önhöz egy páciens, aki szép akar lenni!
- Az orvos:** És miért akar szép lenni?
- Az idegen:** Már ötven éve csúnya vagyok. Megpróbálok arra a pár esztendőre, ami még hátra van, szép lenni... Gondolja, hogy meg lehet csinálni? Reszkiroznék is valamit erre a dologra.
- Az orvos (nem tudja, hogy nevéssen-e vagy pedig bosszankodjon):** Nagyon nehéz feladat.
- Az idegen:** Egy jó kozmetikusnak semmi sem nehéz. Tessék engem újjászületetni...
- Az orvos:** Ha ahelyett, hogy hozzám jön, egy borbélyhoz ment volna, máris szebb lenne.
- Az idegen:** Nem sokkal.
- Az orvos:** Hát ez igaz. És miért olyan sürgős ez magának? Nem ért volna rá egy-két órával később?
- Az idegen:** Nekem nagyon sürgős. Tessék velem csinálni valamit.
- Az orvos (nem tehet egyebet, vizsgálgatni kezdi az öreg arcát):**
- Az idegen:** Tessék talán a lábaimnál kezdeni. A lábam mindig gyenge oldalam volt.
- Az orvos:** A lábakon nem tudok változtatni. Az arcráncokon még lehetne segíteni. A fül mögé varrjuk a bőrt...
- Az idegen:** Van ott elég hely?
- Az orvos:** Csak bizza rám. Rendes, vitaminos táplálkozást írnek elő magának... akkor visszatérne az arc pirossága.
- Az idegen:** Sosem volt piros.
- Az orvos:** A szemével is baj van. Mi

Kellemetlen szörzelektől mentesen -

ebben rejlik megjelenésének biztossága a strandfürdőn, s nagyobb szabadságérzés tölti el Önt.

Távolítsa el azért a szörzsálakat hónaljáról, bubifejének tarkójáról és lábszáraitól. Azonnal sokkal jobb érzése lesz, sokkal szabadabban fog mozogni a strandon és sport közben, abban a kellemes tudatban, hogy hájától ezt az ápoltságot nem vonta meg.

De ne használjon akármilyen szörtelenítőszeret, hanem csakis az évek folyamán végzett kísérletezés nyomán mindinkább tökéletesített, valóban máshoz nem hasonlítható

Dulmin szörtelenítőszeret. Dulmin csaknem szagtalan, a bőrt nem támadja meg, a szörzsálakkal szemben azonban meglepően gyors hatású. Csupán néhány percig tart Dulminnal a szörtelenítés.

Mindazon hölgyek, akik az új Dulmin szörtelenítő krémet ismerik, megesküsznek rá; mindegyikük igazolja, hogy Dulmin semmi más szerhez nem hasonlítható.

Szavaltosság:

Visszafizetjük pénzét, ha nem elégtét ki Önt a hatás. Ügyeljen a használati utasításra.

Ára: Dulminkrém kis tubusban P 1.50
Dulminkrém közép tubusban P 3.50
Dulminkrém nagy tubusban .... P 4.20
Dulmin por dobozban .... P 3.-

Mindenütt kapható!

DULMIN

Szörtelenítő Krém

Dr. W. ALBERSHEIM Frankfurt a/M., London

Magyarországi központ:

Mihály Ottó gyógyszerügyszerkereskedés
Budapest, VI., Podmaniczky ucca 43. sz.

- van a szemeivel? Maga sokat sír, öregem...
- Az idegen:* Nem sírok. Bögök.
- Az orvos:* Hát ne sírjon. Minek sír?
- Az idegen:* Mert muszáj.
- Az orvos:* Talán valami nagy szerencsétlenség érte?
- Az idegen:* Mi az, hogy szerencsétlenség? Egy katasztrófa!
- Az orvos:* Azért nem kell sírni. Sírásal úgysem segít, kedves öregem... Bele kell nyugodni abba, ami megváltozhatatlan...
- Az idegen:* Minden okom meg van a sírásra. Hát nem sírnivaló az, kedves doktor úr, hogy az embernek fel kell kelni reggel hatkor, ki kell cipelni az öreg csontjait az ágyból, hogy felkeressen egy orvost, akivel üzletet akar csinálni... csak azért, hogy megéljen?
- Az orvos (meglepetten):* Micsoda üzletet akar csinálni velem?
- Az idegen:* Ön azt hitte, hogy páciens vagyok? Én még életemben nem voltam páciens. Halott, az leszek, de páciens soha!
- Az orvos (nagyon dühösen):* Hát mit akar tőlem?
- Az idegen:* Meg akarom alapozni a doktor úr jövőjét.
- Az orvos:* Ezt bizza rám. Mégis csak szemtelenség! Reggel hétkor ügynökök tolakodnak az ember lakására.
- Az idegen:* Nem vagyok ügynök!
- Az orvos:* Hát micsoda?
- Az idegen:* Közvetítő.
- Az orvos:* Ugy? Közvetítő? És azzal a trükkel tolakszik be, hogy páciens? Kedves barátom, menjen a pokolba, mert kidobom, hallja!
- Az idegen:* Kidob! No és? Tudja, engem már hányszor dobtak ki? Többször dobnak ki, mint ahányszor bemegyek. Ez már benne van a rezsimben.
- Az orvos:* De nincs benn az én rezsimben! Távozzon.
- Az idegen:* Van szíve elküldeni? Hiszen én magán segíteni akarok.
- Az orvos:* Nem veszek sem könyvet, sem képet, sem írógépet. Mindennel bőségesen el vagyok látva...

Az idegen: Sem könyv, sem kép, sem írógép! Még rosszabb!

Az orvos: Hát micsoda?

Az idegen: Ha nem érdekli, akkor minek mondjam? Alászolgája. (Menni akar.)

Az orvos (most már kíváncsian): Hát mit akar rám sózni?

Az idegen: Mit strapáljam magam, ha nem kell semmi? Semmi köze hozzá, doktor úr!

Az orvos: Most meg már nem akarja elárulni, mit árul?

Az idegen (vállat von): Ha nem érdekli!

Az orvos: Érdekel! Beszéljen!

Az idegen: Látja, ha egy kicsit megérölteti magát, akkor tud nagyon finom is lenni...

Hogyan terjednek a ragályos betegségek?

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Növérém gyermekét látogattam meg, aki hosszú ideig szenvedett kanyaróban és most lábadozik. A betegszobában láttam az Önök becses lapját és ezenkívül még néhány szépirodalmi képes hetilapot és divallapot. Mivel növérém anyagi viszonyai nem olyanok, hogy módjában volna mindezeket a lapokat megvásárolni, érdeklődtem aziránt, hogy hogyan jutottak e lapokhoz. Erre megtudtam, hogy az újságárusok néhány fillérért kölcsön adják a lapokat pár napra és azután újból elviszik és vagy tovább kölcsönzik, vagy pedig eladják. Megesik tehát, hogy egy ilyen kölcsönforgalomban lévő lap tíz-tizenkét házban is megfordul és egyik helyről a másikra viszik a különböző betegségek bacillusait. Szinte kétségbeejtő a gondolat, hogy néhány fillér megtakarítása miatt egy veszedelmes ragályos betegség minden szenvedését és katasztrófáit lehetőségeit zúdíttjuk magunkra. Köleltségemnek tartom ezúton óva inteni embertársaimat attól, hogy az ilyen kölcsönzött újságokat igénybe vegyék és kérem igen tisztelt Szerkesztő urat, hogy a közérdekű felhívásomnak adjon helyet becses lapjában.

Maradok igen tisztelt Szerkesztő úrnak őszinte tisztelője

KOVÁCS GÁBORNÉ,
Budapest

A

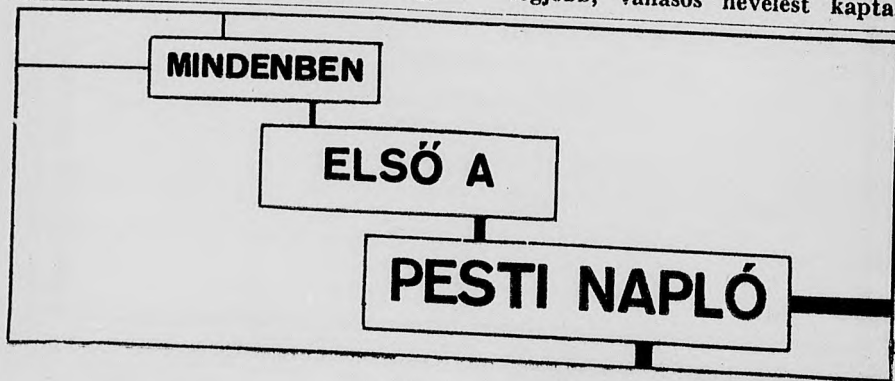
PESTI HIRLAP

UJABB KEDVEZMÉNYE ELŐFIZETŐI SZÁMÁRA

KEDVEZMÉNYES NYARALTATÁS

MIELŐTT ELHATÁROZNÁ, HOL TÖLTI A NYARAT,
KÉRJEN FELVILAGOSÍTÁST A PESTI HIRLAP
UTAZÁSI ÉS FÜRDŐOSZTÁLYÁTÓL
(V. KER., VILMOS CSÁSZÁR
ÚT 78, I. EME-
LET)

- Az orvos : Halljuk !
 Az idegen : Asszony.
 Az orvos : Micsoda ?
 Az idegen : Feleség . . .
 Az orvos : Maga megőrült.
 Az idegen : Hítves. Remek partikat tudok, doktor úr !
 Az orvos : Ennél nagyobb szemtelenséget én még életemben nem látam. Hogy valakit reggel hétkor felkeressen egy házasságközvetítő?!
 Az idegen : Nekem korán reggel is meg kell élnem, doktor úr. És minél hamarabb jön egy házasságközvetítő, annál jobb. Van önnek fogalma arról, hogy mit tud összeöregedni egy nő egy óra alatt ?
 Az orvos (kezdi mulatni a dolog) : Egy asszony ? Házasság ? Talán részletre ? Tulajdonjog fenntartással ?
 Az idegen : Ne tessék tréfálni, doktor úr. A házasság nagyon komoly és szent dolog ! Szentség a házasság, doktor úr. Tudok ajánlani egy magányos özvegyet, csekély hibával, de ne tessék megijedni, nem lelki hibáról van szó, mert a lelke gyönyörű, csak az arca randa . . .
 Az orvos : És ezt ajánlja nekem ?
 Az idegen : Nem ajánlom. Csak elmondom, hogy lássa a kontrasztot . . .
 Az orvos : Kedves barátom, kár a fáradságért . . . kár volt hajnalban felkelnie, én nem nősülök pénzért.
 Az idegen : Szegény leányokban dúsan felszerelt raktáram van. Nyugodt lelkiismerettel ajánlhatok önnek akárkit, mert az az ember, aki reggel hétkor képes foglalkozni egy pácienssel, csak rendes ember lehet.
 Az orvos : Szegény leányokkal viszont el vagyok látva.
 Az idegen : Tudom.
 Az orvos : Akkor miért jött ?
 Az idegen : Mert egy olyan szépet tudok, egy leányt, aki olyan gyönyörű, mintha nem is egy anya szülte volna, hanem kettő . . .
 Az orvos : Nem érdekel !
 Az idegen : Nálam van a fotograflája is.
 Az orvos : Ne is mutassa.
 Az idegen (felkel) : Megyek, mert már látom, hogy itt nem lesz üzlet . . .
 Az orvos : Azért azt a fényképet megmutathatja.
 Az idegen : Diszkrét ember ön ?
 Az orvos : Nőorvos vagyok.
 Az idegen (elővesz a zsebéből egy selyempapírba bugyolált képet, nagyon lassan kigöngyöli és felmutatja az orvosnak) : Ez az !
 Az orvos (meglepetten nézi a képet. És aztán a hálószoba felé néz) : Hiszen ezt . . . ezt ismerem . . .
 Az idegen : Melegen ajánlhatom. Nagyon szolid, rendes, házias tehermentés . . .
 Az orvos (mosolyogva) : Nem úgy néz ki !
 Az idegen : Tessék csak figyelmesen megnézni ezt a képet. A lányt úgy hívják, hogy Annuska, igen jó házból való. Az édesapja raktárnok a szódavizgyárban . . .
 Az orvos (felkacag) : Szolid és házias ?
 Az idegen : Mint egy zárdaleány !
 Az orvos : Zárdaleány !
 Az idegen : De mennyire ! A lehető legjobb, vallásos nevelést kapta.

Az édesanyja szebeni Karfunkel-lány!

Az orvos: Karfunkel!

Az idegen: Az egy igen tekintélyes család. Szebenben ma is Karfunkel a hitközségi elnök! Fentnevezett Annuska remekül főz, vallásosan vagy nem vallásosan, ért a gyümölcsbefőzéshez és olyan tortákat csinál, hogy az egész rokonság odajár zabálni! Édesapja szolid és tisztességes ember! Nem iszik és nem kártyázik, nején kívül más nő nem érdekli, még a neje sem nagyon. Fizetése háromszáz pengő és naponta egy liter szifón! Annuska egyetlen leány, szende és szűzies, mint a harangvirág...

Az orvos: Mondja, minden házasságközvetítő költő lesz, ha a portékáját dicséri?

Az idegen (elmélázva): Istenem, milyen szép leány! Egy kétértelmű szót sem lehet mondani előtte, mert elpirul. De mit magyarázzak? Doktor úr ismeri...

Az orvos: Honnan tudja, hogy ismerem?

Az idegen: Egy nyári estén ismerkedtek meg. A kislány az első pillantásra beleszeretett a doktor úrba. Nem a nőorvosba, hanem az emberbe.

Az orvos: Ez igaz.

Az idegen: A kislány azóta változatlanul, önzetlen szerelemmel szereti a doktor urat!

Az orvos: Ez nem igaz!

Az idegen: Ha én mondom ezt, akkor tessék elhinni. Olyan ennek a lánynak a lelke, mint a pacsirta, aki kint szálldos a harmatban!

Az orvos: Maga így ismeri az árúja lelkét?

Az idegen: Igen. Amit én ajánlok, azt kasul-keresztül ösmerem. Gondoltam, miért ne lehetnének maguk egy pár? Doktor úr a legszebb nőorvos Pesten és Annuska a legszebb leány a Nefelejcs uccában. Annuska nem alszik, reggeltől estig a doktor úrra gondol, mert egy ilyen ártatlan teremtés azt hiszi, hogyha egy férfi szépeket mond neki, akkor az majd siet elvenni feleségül. Annuska meg van győződve, hogy a doktor úr elveszi. Ott fekszik egész éjjel fehér leányszobájában és a doktor úrról álmodik — nem gyönyörű ez? (Könynygesen.) Annuska jó leány! Annuskából remek feleség lenne! Annuska gyerekeket hozna a világra. Onokákat.

Az orvos (Kirobbanó nevetéssel): Nohát, ez remek...

Az idegen: Miért tetszik nevetni?

Az orvos: Maga ismeri Annuskát?

Az idegen: Mint portékát.

Az orvos: És biztosan tudja, hogy... hogy... tisztalelkű...

Az idegen: Ha tudnám, hogy nem az, akkor nem is ajánlanám egy olyan rendes embernek, mint a doktor úr.

Az orvos: Kedves házasságcsiszár úr, az egyszer blamáta magát.

Az idegen: Hogyan?

Az orvos: Maga lelkiismeretlen ember! Maga képes volna rám sózni egy akárkit...

Az idegen (kiegyenesedve): Annuskáról van szó!

Az orvos: Hát tudja maga, ki ez az Annuska? (Halkan.) Nekem már sok nővel volt dolgom életemben, de ilyen romlott teremtést még nem láttam.

MIELŐTT NYARALNI MEGY,

TARTÓSAN ONDOLÁLTASSA

KRÁNITZ A.

haját, mely hónapokig megmarad és a vízben még hullámosabb lesz. Henne hajfestést speciálisan garantálva készít

TELEFONSZÁM: AUT. 890-40.

hölgyfodrász

Párisi ucca 5.

Főpostáva szemben.

- Az *idegen*: Egy öreg kandur! A macska papája! Istenkém...
- Az *orvos*: Akkor miért jött, mint házasságközvetítő?
- Az *idegen*: Csak... segíteni akartam a lányomon, akiről azt hittem, hogy szereti magát... Néha reggel jött haza, azt mondta, hogy a barátnőjénél aludt, mert imádja dr. Tömbös Jánost... nem bírja már a leányszobát... ki kell sírnia magát a barátnője kebelén... A lányom! Mit tesz ilyenkor egy apa? Kitalál valami trükköt, hogy esetleg nyélbeüsse a pártit, hátha megy, meg kell próbálni! És így lett belőlem házasságközvetítő erre a félórára... De ha pilótának kellett volna lennem és át kellett volna repülnöm a nagy vagy Csendes-óceán a lányom kedvéért, azt is megtettem volna. Egy apa mindent megtesz. Ha egy lány sír, akkor egy apa vele sír. Bocsásson meg, doktor úr, az alkalmatlan-kodásért! Én jót akartam. Én egy szolid, rendes lányt akartam magának ajánlani, hogy boldogok legyenek. De ezt a lányt, ezt a macskát, doktor úr, én nem ajánlom...
- Az *orvos* (irtózatos zavarban): Nézze, jó ember... én túloztam a dolgokat... nem mondom, hogy egészen a szeretőm volt... Istenem... egy-egy csók...
- Az *idegen*: Azt szabad!
- Az *orvos*: Csak azért mondtam, hogy a szeretőm volt, mert meg akartam szabadulni magától, nem is magától, hanem a házasságközvetítőtől...

Az *idegen* (mint egy fellobbanó reménysugár): Tudtam! Tudtam!

Az *orvos*: Alapjában véve az az Annuska egy nagyon rendez leány...

Az *idegen* (meghatottan, megvállozva, boldogan): Na ugye! Micsoda nevelést kapott...

Az *orvos* (csupa sajnálkozás): Látszik rajta, hogy igen jó családból van... én túloztam, bocsásson meg nekem...

Az *idegen*: Az imént azt hittem, hogy belém csapott a mennydörgős mennykő! Most itt virágok nyílnak, kedves doktor úr! Maga elvette néhány szóval az én Annuskámat és most visszaadta. Köszönöm...

Az *orvos*: Igen. De én egyelőre nem szándékozom nősülni...

Az *idegen*: Pedig kár. Milyen szép lett volna, ha most hazamennék, megcsókolnám az Annuskát és mondanám: „Nos, kislányom, mit hoztam!” Erre ő kérdezné, hogy mit. Mire mondanám, hogy hoztam neked a szép doktort... már ki is van tűzve a lakodalom, nem

Gubaesi út 13.

GÖMBÖSNÉ-GALAMB MARGIT:

Az úriasszony

Ez a tartalmas, rendkívül tanulságos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege, a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelembe ajánljuk az „Úriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér. Megrendelhető a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

a Rombachban, hanem a Dohányban, a Hevesinél... valami pénz is kapott a doktor úr... egy csinos kis hozományt, no, nem nagy dolog az egész, amit az ember úgy összespórolt egy hosszú élet alatt egyetlen lánya kedvéért... milyen szép lenne, ha mondanám, hogy Annuskám, Velencébe mentek nászútra, azt is én fizetem... amikor hazajöttök, akkor már beköltözhettek egy csinosan bútorozott főbérleti lakásba... beköltözhettek, gyerekek... turbékolhattok, gyerekek... papa és mama nem fognak sokat zavarni, de azért min-

KÉSZÍTSÜNK RÁDIÓT!

Rádiókönyv

pompás címlappal, 45 ábrával. Ez a kis könyv több mint ezer oldalon magyarázza a rádió készítését. Ezt a tanulságos művet dr. Lorenz János európai hírnévű rádiókapacitás írta, olyan érthetően és világosan, hogy a gyermek is el tudja készíteni a rádiót. — Az izléses kötet ára bérmentve 90 fillér. — Megrendelhető a „Déliab” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Déliab

DR. PRÉM JÓZSEF:

Idegen szavak szótára

A nagy közönség számára. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Déliab” kiadóhivatalában, Budapest, Dohány u. 12

den héten egyszer eljönnek... szétnéznek egy kicsit. (Nagy boldogsággal, egészen megváltozva.) Egyik hónap után jön a másik, gyerekek... egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc... és aztán a kilencedik... kisbaba, kukucs, az én onokám! Egy Breibart! Verseket fog szavalni nagypapa születésnapján... hogy is hívják, Pista... igen, Pista, ez a legszebb név és nagypapa megtanítja majd a Talpra magyarrá... (Élérzékenyülve, lehajtott fővel.) A diplomás doktor... a szép Annuska... és a Pista és nagypapa meg nagymama megbolondulnának a boldogságtól, igen tisztelt doktor úr, édes fiam!

Annuska (most már felöltözve, uccai ruhában kijön a hálószobából, meg sem látja az édesapját és odaszól a dokornak): Szervusz, pofám! Holnap eljövök megint... holnap... (Meglátja az édesapját és rémülten felsikolt.)

Az idegen (kimeredl szemmel a lányát nézi, minden összeomlik benne. Kis szünet. Az orvos lehajtott fővel áll. És most nagyon halkán szólal meg az öreg: Doktor úr, ön tisztességes, rendes ember... Én már nem ajánlom ezt a pártit! Egy olyan lányt, aki a szeretője lakásán van reggel nyolcig, egy olyan lányt maga ne vegyen el, doktor úr!

Függöny.

A bűvészet könyve

Különbéle bűvészműtárgyakat tartalmazó könyv 500 ábrával. Ára kötve 5 pengő, portó 50 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Megrendelhető: a „Déliab” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

Sz

Az olv
tömeg
válasz
küldün
van e
levélb
így te
kládól
bány

Rep
Dessa
van,
levél.
tisza
fizetn
kisebb
P. I.
melyl
rosi,
nos n
a felt
szính
Felté
ják.
tőrek

Apróh
vasta
A hír
küldil

Stran
nésü
„Bud

Magá
lakoz
leány
szere

Saját
fiatal
partn
A cs
fiata
sére
„Sze
írjan

Wee
30 é
leket
adóh

01 d
roml
lené
lasz
nés
váb

Szerkesztői üzenetek

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely választra szorul. Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van egy megcímezett és felbélyegzett levélboríték. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: a „Délbáb” kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dobány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Repülő. A Junkers repülőgépgyár Dessauban van. A nevezett pilóta ott van, kétségtelenül megtalálja ott a levél. — **Sári.** Budapesten is van statisztabörze. Egy pengő tagdíjat kell fizetni. Most vannak felvételek. A legkisebb felvételi napidíj 8 pengő. — **P. I.** Görfelvétellel jelentkezhetik bármelyik operettszínháznál (Király, Városi, Fővárosi) augusztus végén. Csinos megjelenés, kitűnő táncstudás, ezek a feltételek. — **Dramáiró.** Bármelyik színháza benyújthatja szindarabját. Feltétlenül elolvassák és ha jó, előadják. Nem kell protekció. — **Egy nagyra-törekvő.** 167 cm. magas az illető mű-

vésző. A másik kérdésre azt válaszoljuk, hogy legjobb, ha szezon elején jelentkezik, mert minden színháznál hamarosan betelik a létszám. — **K. Lajos, Pécs.** Ugy látszik, Bancroft félreértette az ön levelét, mert angolnyelvű válaszában azt írja önnek, hogy nagyon köszöni az ő személye és munkája iránt való érdeklődést, de ő annyira túl van terhelve kérésekkel (!), hogy fotografiákat csakis a levelezőlapokon jelzett áron küldhet. Önnek bizonyára megvan a levelezőlap másolata, így tehát ellenőrizheti, hogy milyen összegekért küld fényképet, viszont ön nekünk egészen mást ír a levelében. Így tehát minden valószínűség szerint az ön levelét odaát teljesen félreértették. — **„Lia”.** Berki Lili: Rákosliget. Philis Hador 33 éves, címe: Cecil B. de Mille Studio, Culver City, California. Dita Parlo 23 éves, Neubabelsberg, Ufa, A. G. — **„Inferno”.** A szolgálati idő tényleg öt év, de Wienben nem lehet beszoztatnia magát, természetesen Budapesten sem. — **Reménység I.** Wien, Staatsoper. — **Mozlzongolista.** Forduljon a Zenészsövetséghez.

APRÓHIRDETÉSEK

Apróhirdetési áraink a következők: Minden szó egyszeri belktatása 10 fillér. Az első és minden vastagon szedett szó duplán számít, a legkisebb hirdetés, mely 10 szóból állhat 1 pengő 10 fillér. A hirdetések díja postabélyegben is beküldhető. Vidéki hirdetőinket kérjük, ha postautalványon küldik a pénzt, a hirdetés szövegét olvashatóan írják az utalványszelvényre. — Jelleg leveleket csak a megfelelő nyugta ellenében adja ki a kiadóhivatal.

LEVELEZÉS

Strandpartnert keres jómegjelenésű szőke úriú. Leveleket „Budai-strand” jellegre kér.

Magánturista társasághoz csatlakozna 2 jókedélyű úriú. Választ „Meg van a felszerelésünk” jellegre kérünk.

Saját esónakkal bíró 25 éves fiatalember vagyok, a rendes partnereim külföldre mentek. A csónakomban 2 hely csinos fiatal úriúnak rendelkezésre áll. Uszni tudó hölgyek „Széllí vadevezős” jellegre írjanak.

Week-end társat keres két 30 éven felüli úriember. Leveleket „520 Fiat” jellegre a kiadóba kérünk.

Oldalkoestis motorkerékpáromhoz egy jókedélyű, jómegjelenésű partnert keresek. Választ „Disztíngvált megjelenés” jellegre a kiadóba küldöm.

HÁZASSÁG

Szegedi úriú rokonomat férjhez adnám, vidéki vagy fővárosi úriemberhez. Kelenfőgye és hozomány is van. Választ „Jó állásban” jellegre a kiadóba kérek.

Magánhirdetés. 29 éves róm. kath. vidéki segédtitkár megfelelő hozománnyal rendelkező úriú ismeretséget keresi házasság céljából. „Harmónikus házasság” jellegre a kiadóba kérek.

35 éves jó állásban lévő részvénytársasági főtisztviselő hitvestársat keres megfelelő hozománnyal. Választ „Diszkreáció” jellegre a kiadóhivatal továbbítja.

33 éves jóállású tisztviselő házasság céljából levelezne magas természetű, jómegjelenésű úriúval, vagy elvált asszonnyal. Választ „Ideális lélek” jellegre a kiadó továbbítja.

LAKÁS

Egyszobás garconlakást keresek összes mellékkeliségekkel, lelépést nem fizetek, csak közvetlen ajánlatokat kérek „Dolgozó nő” jellegre a kiadóba.

Bütor nélküli szobát fürdőszoba használattal keresek augusztus elsejére. Ajánlatok „Bütorom van” jellegre a kiadóba küldendők.

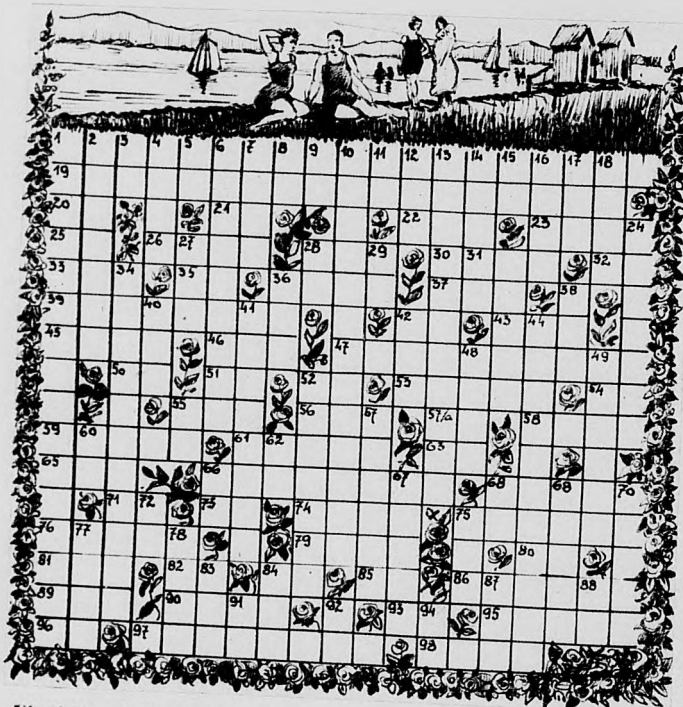
ALKALMAZÁST KERES

Perfekt gyors- és gépirónó otthoni munkát vállal saját írógépén. „Perfekt” jellegre a kiadóba.

ADÁS-VÉTEL

Jó állapotban lévő Produktív Genossenschaft márkájú zongorát, vagy pianinót keresek megvételre. Ajánlatokat „Kézpénzvétel” jellegre a kiadóba kérek.

Kis fejtető — nagyoknak *

Vízszintes sorok: 1. Ezt sokat készítenek a nyaralás alkalmával amatőrök is. 19. Sok ember . . . is, ha egy hétre elmehetnének nyaralni. (Szólamondás) 20. Német igeikötő 21. Éktelen idegység 22. Kalapmárka 23. Hegy része 25. Régi római pénz 26. Súly 28. Főzelék 30. Régi (ékezettel) 32. A feleségem 33. Sporteszköz 35. Kicsinyítő rag 36. Olasz fürdőhely 37. Betegség 39. Örülünk, ha meg van nyaralás alatt 42. Ilyen lap is van 43. Napszak (ékezetpótlással) 45. Napszak 46. Fordítva osztrák folyó 47. Kötelessége az embernek kimenteni 50. Több nyelv prepozíciója 51. Rag 52. Kereskedelmi rövidítés 53. . . . alatt fészkél a fecske" 54. Zene fele 55=33. 56. Kocsmá rész 57/a. Személyes névmás 58. Akta 59. Éghajlat 61. Hordás 63. Rag 65. Fáradt ember tette 66. Fogadtatásra is mondják 68. Roham 71. Igeikötő 73. Nem valódi 74. Adóval teszi az ember (ékezetpótlással) 75. Nap 76. Kártyajáték 79. Második betűjét duplázva — régi nép 80. Sporteszköz 81. Balatonba ömlik 82. „Ugy mint" rövidítése 84. Kötőszó 85. Szent idegen rövidítése 86. Nem gyakran 89. Külföldi élelme 90. A rádióállomás teszi 93. Az ezüst vegyjele 95. Női keresztnév 96. Francia birtokos névmás 97. Most javában folyik 98. Hiteget.

Függőleges sorok: 1. A Sváb hegyre visz 2. Ilyen mosoly jelenik meg az asszony arcán, ha pénzt akar kicsikarni az urától 3. Biztatás 4. Idegen hosszúság 5. A val fürdesz benne 6. Kirándulók gyakran teszik 7. Diszmadár 8. Építőanyag 9. Mássalhangzó fonetikusan 10. Özöndus

levegőben kellemes 11. Segédige mássalhangzó 12. Bece női név 13. Nem női tulajdonság 14. Minden áru 15. Francia névelő fonetikusan 16. Férfi név 17. Idő 18. Angol város, frizura 24. Szabónó veszi 27. Fából, vasból készül 28. Régi pénz rövidítése 29. Alát 31. Vad 34. Ezek egyike legjobban a szöveg lapok olvasóit 36. Névmás 38. . . . Gusztáv. Az állami színházak díszlettervezője (fonetikusan) 40. Külföldi pénz 41. Magunkkal visszük a kirándulásra 42. Egyesület rövidítése 44. Az uszás is . . . (3 szó) 48. Tiszta németül 49. Válasz a kopogtatásra 52. Férfi nem szívesen nézi a kedvelt nő oldalán 55. Francia birtokos névmás 57. Egyiptomi istenség volt 60. Azonos mássalhangzók 62. Két betű a kereszteliről 66. Vidéki megszólítás 67. Ez 68. Névelő 69. Fürdőruha 70. Öntöznek vele 72. Fürdesz benne 75. Könyvben sok van 77. Szn 78. Killo 83. Enyém latinul nőnemben 84. Női név 87. rag 91. Az arany vegyjele a nő 94. Házi szárnyas hangja.

Bece női név 88. Datum jele 92. Gyakran köszönny hangja.

A 28. számban közölt keresztrejtvény megjelölése. Vízszintes sorok: 1. Parfóm 7. Napsütés 13. Rakéta 14. Gúla 15. Répaszedés 17. Borjú 20. Pat 21. Arie 22. Úrú 23. Öböl 26. Amen 27. Rák 28. Való 31. Du 32. Nád 34. Epe 35. Iker 37. Erőd 39. Aruló 40. Pu (U P) 41. Ék 43. Mmmmm 45. Siva 47. Este 54. Pasa 55. Irs (Zri) 56. Anya 57. Star 58/a. Alp 59. Pneu 63. Csallankor 68. Elem 69. Inyenc 73. Tolakodó 74. Rianás.

Függőleges sorok: 1. Próba 2. Da 3. Rk. 4. Férfijemuram hatalma 5. Ót 6. Mar 7. Napfürdő 9. Ugető versenypálya 10. Tud 11. Éles. 12. Sas 16. Zab 18. Or (Ro) 19. Riade 22. Ünnepe 24. Lapu 25. Ló 29. Lelet 30. Pi 33. Árus 36. Karura 38. Déva 42. Kalap 44. Miss 46. Iszapelő 48. Seans 49. Eb 51. Pirinyó 54. Pó 58. Alá 60. Eo 61. Uracs 62. Oslo 66. Cet 68. Ael (Lea) 67. Otr (Rio) 70. Ni 71. En 72. Ná.

A hasbeszélés titka

Írta: RÓNAI VIKTOR

Ára bérmentve 90 fillér. Megrendelhető: a „Délidő" kiadóhivatalában, Budapest, VII., Dohány uca 12

Délidő

Amit

1. Me

zánkban

2. M

poteonn

3. Ho

Lajos?

4. M

Elba sz

király?

5. M

elő Pee

6. K

tője és

1832. e

7. M

Przem

paranc

8. M

hil ál

9. K

bot, m

ban?

10.

társas

ideig

11

tagja

12.

Kálm

13.

be Cs

lem'

14.

pontj

összej

15.

és ősi

gésbe

Betű

olva

Délbáb

Amiről mindenki beszél

1. Melyik évben bélyegezték felül hazánkban a „kék pénz”-t?
2. Melyik nejtől született fia I. Napoleonnak?
3. Hol, melyik évben halt meg Kossuth Lajos?
4. Melyik évben tért vissza Napoleon Elba szigetéről. Ki volt akkor a francia király? Hova menekült az?
5. Melyik fővárosi színházunk adta elő Peer Gynt?
6. Ki volt a németek legnagyobb költője és milyen összefüggésben van vele az 1832. évszám?
7. Melyik évben adja meg magát Przemysl vára? Ki volt a honvédség parancsnoka?
8. Mi a családi neve a közismert Nihil álnév alatt dolgozó trónöknöknek?
9. Ki írta a „Tűzhalál” című darabot, melyik színház mutatta azt be 1923-ban?
10. Mi volt az a „Szent Márk” közvélemény-kutatás? Mikor alakult! Mennyi ideig élt?
11. Melyik színháznak volt örökös tagja Jászai Mari?
12. Melyik évben halt meg Tisza Kálmán?
13. Melyik fővárosi színház mutatta be Császár Imre színész „Bűnös szerelem” című darabját?
14. Ki a szerzője „Utazás a föld központja felé” című regénynek és milyen összefüggésben van vele az 1915. évszám?
15. Ki volt a legnagyobb magyar utazó és őshaza kutatónk és milyen összefüggésben van vele az 1841. évszám?

BETŰPÓTLÓREJTVÉNY

Betűk helyesen pótolva és függőlegesen olvasva, a nyárral kapcsolatos három aktuális szavat adnak.

—ér	—em	—ős
—ka	—es	—en
—ar	—rú	—rú
—li	—om	—ug
—ág	—dó	—ró
—ég	—ok	—ló
—ak	—aj	—ab
—ra	—de	—dó
—ap	—ős	—év
—kó	—ró	—ór
—ád	—ép	—vé
		—ab

BETŰREJTVÉNYEK

H₂Oiii Rp. eee

A III. Leó $\frac{p=c}{e}$ $\frac{+l}{e}$ & e

junius 21-től i $\frac{v}{e}$ k=g L de genere S
szept. 21-ig e ddd Huba

Sok baj volt a kút furása körül $\frac{1}{4}$
l=v

10 y—9 H₂O

Csendes-óceán i Siófok

A 28. számban közölt rejtvények megfejtése

Betűrejtvények Vizözön. Nagy diákos. A kis gróf. Az apja fia. Leányvásár.
Betűösszerakórejtvények. Balatonkenese. Tatarfüred. Vihnyefürdő.
Amiről mindenki beszél. Páriszban a harmadik előadás után megbukott. 1917. Herceg Ferenc. Vigaszínház. Herceg Ferenc. Vigaszínház. Behring Emil Adolf német orvos. Herschel angol csillagász. V. László a budai Szt. György téren lefejezteti Hunyadi Lászlót. Unio Akta 1707. 1831-ben. Kertész Ella. Puskás Tivadar. 1924-ben. Születik Gogoj Janovszky Miklós. Pázmány Péter. 1894 † Torinóban.
Betűpótló rejtvény megfejtése. Mákostészta. Dióstorta. Vagdalt bélszín.

Aleplezett spiritizmus

E műben a legnagyobb spirítiszták mutatóványai vannak leírva. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

Előfizetési ár:

$\frac{1}{2}$ évre 3 pengő 50 fillér, $\frac{1}{4}$ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.

Budapest, VII, Dohány ucca 12

Szerkeszti: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰ-
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—59

Délibáb

Megjelenik minden szombaton

Rina Marsa német filmszínésznő